№ 195. Czwartek, 13 (25) Września 1873. № 195.

Prenumerata miejscowa:
bez odnoszenia:
Na rok . . . 9 rsr.
„ 6 miesięcy . 4 50 k.
„ 3 miesiące . 2 25 k.
„ 1 miesiąc . — 75 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa
z odsyłką pocztą:
Na rok . . . 12 rsr.
„ 6 miesięcy . . 6 „
„ 3 miesiące . . 3 „
„ 1 miesiąc . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — **w St. Petersburgu**, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: **w Moskwie**, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK DZIESIĄTY.

Za **ogłoszenia** pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. — **Oddzielne numera** sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

W piątek, 14 (26) września, — **Wozd. czr. Kresta.**
W sobotę, 15 (27) września, — św. Nikity wel. mucz.
W niedzielę, 16 (28) września, — św. Ewfimii w. mucz.

Słońce wsch. o godz. 5 min. 51; zach. o godz. 5 min. 51.

Spostrzeżenia meteorologiczne
dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 12 (24) Września 1873 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celejusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	751.9	+ 4.7	100	północny.
1	753.8	+ 12.2	65	północny.
9	755.7	+ 9.0	86	spokojnie.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

W piątek, 14 (26) września, — św. Aurelji panny.
W sobotę, 15 (27) września, — św. Kosmy i Damiana.
W niedzielę, 16 (28) września, — św. Wacława kr.

Wysokość wody na Wiśle stóp 0 cali $11\frac{1}{2}$.

PRENUMERATA
NA
„DZIENNIK WARSZAWSKI"
w 1873 r.

Cena prenumeraty dla mieszkańców Warszawy.

Bez rozsyłki: **na rok 9 rs.;—na 6 miesięcy 4 rs. 50 kop.;— na 3 miesiące 2 rs. 25 k.;— na 1 miesiąc 75 kop.**

Za przesyłkę do domu dopłaca się miesięcznie **5** kopiejek.

Cena prenumeraty zamiejscowej.

Na rok 12 rs.;—na 6 miesięcy 6 rs.;—na 3 miesiące 3 rs.;—na 1 miesiąc 1 rs.

Prenumerata przyjmuje się **w Warszawie**, w kantorze głównym Redakcji „Dzienników Warszawskich" przy ulicy Miodowej Nr. *487* (18).

* Jej Cesarska Wysokość Wielka Księżna Marja Mikołajówna, 9 (21) września, o godzinie 1-ej z południa, raczyła udać się z Petersburga za granicę, a Jego Cesarska Wysokość Książę Sergjusz Maksymiljanowicz Romanowski-Leuchtenbergski, o godzinie 7-ej wieczorem—do Moskwy.

DZIAŁ URZĘDOWY.

* Najjaśniejszy Pan, 4 września r. b., Najmiłościwiej raczył udzielić order św. Jerzego 4-ej klasy—rotmistrzowi, fligel-adjutantowi, Jego Cesarskiej Wysokości Księciu Eugenjuszowi *Romanowskiemu*-Leuchtenbergskiemu.

—

Ustawa Towarzystwa Cukrowni Zakrzowskiej

(Najwyżej zatwierdzona 18 maja 1873 r.).

(*Dalszy ciąg* *)).

Dyrekcja Towarzystwa, jej prawa i obowiązki.

§ 21. Zarządzanie interesami Towarzystwa należy do Dyrekcji znajdującej się w Warszawie.

Uwaga. Dyrekcja ma pieczątkę z oznaczeniem na niej nazwy Towarzystwa.

§ 22. Dyrekcja składa się z *pięciu* członków, wybieranych przez Ogólne Zebranie akcjonarjuszów na *pięć* lat.

§ 23. Członkowie Dyrekcji wybierają corocznie po dorocznem Ogólnem Zebraniu, z grona swego prezesa. Na wypadek nieobecności lub ubycia prezydującego wybiera się czasowo prezydujący.

§ 24. Dla zastąpienia któregokolwiek bądź z dyrektorów na czas dłuższej nieobecności, choroby, oraz na wypadek śmierci lub ubycia któregokolwiek bądź z nich przed terminem, Ogólne Zebranie, na tych samych podstawach, co dyrektorów, wybiera *dwóch* ich zastępców, którzy przez czas sprawowania obowiązków dyrektora, korzystają ze wszystkich praw i prerogatyw, do tych obowiązków przywiązanych.

§ 25. Na dyrektorów i zastępców wybierają się osoby, mające co najmniej *dwadzieścia* akcij, które zachowują się w kasie Towarzystwa przez cały czas sprawowania przez wybrane osoby pomienionych obowiązków i nie mogą być ustępowane do czasu zatwierdzenia sprawozdania za ostatni rok pozostawania przez akcjonarjuszów dyrektorami i zastępcami.

§ 26. Po upływie *trzech* lat od pierwiastkowego wyboru dyrektorów i zastępców, corocznie wychodzi *jeden* dyrektor i *jeden* zastępca, z początku losem, a potem według starszeństwa wstąpienia, i na miejsce ubyłych wybierają się nowy dyrektor i zastępca. Ubywający dyrektor i zastępca mogą być wybrani na nowo.

§ 27. Zastępca, który wszedł na miejsce ubyłego dyrektora, pozostaje w Dyrekcji do upływu terminu, na jaki był wybrany ubyły dyrektor.

§ 28. W razie jawnej bezskuteczności i szkodliwości działań dyrektorów, oraz ujawnionej niezdatności do zarządzania interesami Towarzystwa, takowi mogą być usuwani za decyzją Ogólnego Zebrania akcjonarjuszów i przed ukończeniem terminu ich służby.

§ 29. Dyrekcja rozporządza wszystkiemi interesami i kapitałami Towarzystwa, na wzór dobrze urządzonego domu handlowego i zbiera się nie mniej jak *raz* na *trzy* miesiące. Do obowiązków jej należą: *a*) przyjmowanie od wstępujących do Towarzystwa osób przypadających za świadectwa i akcje pieniędzy i wydawanie świadectw, akcij i obligacij z podpisami wszystkich członków Dyrekcji; *b*) czuwanie nad regularną wypłatą procentów od obligacij i umorzenia ostatnich; *c*) urządzenie, według form handlowych, buchalterji, kasy i prowadzenia korespondencji, oraz układanie, na zasadzie §§ 36—38 rocznych sprawozdania, budżetu i planu czynności; *d*) mianowanie niezbędnych do służby w Towarzystwie osób, z wyznaczeniem im przedmiotów zatrudnień i płacy, oraz ich uwalnianie; *e*) kupno dla cukrowni materjałów i sprzedaż wyrobów takowej, tak za gotowe pieniądze, jak i na kredyt, bezpośrednio przez samą Dyrekcję, lub wybranych do tego i zaopatrzonych w prawne plenipotencje komisantów i osoby; *f*) ubezpieczanie majątku Towarzystwa; *g*) wystawianie weksli albo terminowych zobowiązań, w granicach, ustanowionych przez Ogólne Zebranie; *h*) zawieranie kontraktów i umów i robienia w ogóle wszystkich obrotów gospodarczych i handlowych, do sfery czynności Towarzystwa należących, w granicach, ustanowionych przez Ogólne Zebranie akcjonarjuszów. Bliższy porządek czynności Dyrekcji, granice jej praw i obowiązki określa instrukcja, zatwierdzana i zmieniana przez Ogólne Zebranie.

§ 30. Dla bliższego zawiadywania interesami i cukrownią Towarzystwa, Dyrekcja za zatwierdzeniem Ogólnego Zebrania, może wybrać jednego z grona swych członka, w charakterze dyrektora rozporządzającego, z przeznaczeniem mu wynagrodzenia. Sfera jego działań określa się oddzielną instrukcją, zatwierdzaną i zmienianą przez Ogólne Zebranie akcjonarjuszów. Dyrektor rozporządzający obowiązany jest złożyć, oprócz wskazanych w § 25 akcij, jeszcze *dziesięć* akcij, które także zachowują się na wyżej przytoczonej podstawie (§ 25) w kasie Towarzystwa. Dyrektor rozporządzający zwołuje Dyrekcję we wszystkich interesach, rozstrzygnięcie których nie jest mu nadane przez instrukcję.

§ 31. Dyrekcja dokonywa rozchody według budżetów zatwierdzonych przez Ogólne Zebranie akcjonarjuszów, któremu pozostawia się określenie, do jakiej sumy Dyrekcja może wydatkować po nad preliminowanie budżetowe, w wypadkach nie cierpiących zwłoki, z odpowiedzialnością Dyrekcji przed Ogólnem Zebraniem akcjonarjuszów za konieczność, i następstwa tego rozchodu; o każdym takim rozchodzie powinno być przedstawione do uznania pierwszego Ogólnego Zebrania.

§ 32. Cała korespondencja w interesach Towarzystwa odbywa się w imieniu Dyrekcji, z podpisem jednego dyrektora. Przez dwóch dyrektorów lub zajmujących ich miejsce zastępców powinny być podpisane: *a*) weksle; *b*) plenipotencje; i *c*) kontrakta i umowy.

§ 33. Ponieważ Dyrekcja działa w charakterze pełnomocnika Towarzystwa, przeto w koniecznych wypadkach co do jego interesów nadaje się jej prawo starania się u władz rządowych i zwierzchników, bez oddzielnej na to plenipotencji; również dozwala się Dyrekcji upoważniać do tego jednego z dyrektorów lub osobę postronną. Lecz w sprawach sądowych, w miejscowościach gdzie już są wprowadzone w wykonanie Ustawy Sądowe z 20 listopada 1864 r., zachowuje się art. 27 Ust. Postęp. Cywiln.

Uwaga. Dyrekcja ma prawo upełnomocniać za siebie za pomocą oddzielnej plenipotencji dyrektora rozporządzającego w tych wszystkich wypadkach, gdzie konieczne jest wspólne ich działanie, z odpowiedzialnością Dyrekcji przed Towarzystwem za wszystkie rozporządzenia, które będą wydane na tej podstawie przez dyrektora rozporządzającego.

34. Decyzje Dyrekcji wprowadzają się w wykonanie większością głosów, a kiedy większości nie będzie, sporny przedmiot przenosi się do decyzji Ogólnego Zebrania akcjonarjuszów, któremu przedstawiają się i wszystkie kwestje, co do których Dyrekcja lub Komisja Rewizyjna uznają za konieczne działać za ogólną zgodą akcjonarjuszów, lub które na zasadzie niniejszej Ustawy i zatwierdzonej przez Ogólne Zebranie instrukcji, nie podlegają rozstrzygnięciu Dyrekcji. Dla ważności decyzij Dyrekcji potrzebna jest obecność w niej przynajmniej *trzech* członków.

§ 35. Dyrektorowie i zastępcy pełnią swe obowiązki na zasadzie ogólnych praw i postanowień w niniejszej ustawie zawartych, a w razie rozporządzeń przeciwnych prawu, przekroczenia granic władzy, bezczynności i pogwałcenia tak niniejszej Ustawy, jak i postanowień Ogólnych Zebrań akcjonarjuszów, podlegają odpowiedzialności przed Towarzystwem na ogólnej podstawie prawa. (*d. n.*)

*) Patrz N. 194 *Dzien. Warsz.*

—

* W № 75 „Zbioru Postanowień i Rozporządzeń Rządu" za 1873 rok są zamieszczone:

Najwyższe rozkazy:

31 maja 1873 roku. O założeniu męzkiego współmieszkalnego klasztoru koło m. Zadońska.

19 lipca. O zwinięciu będącej przy drukarni II Wydziału Przybocznej Jego Cesarskiej Mości Kancelarji Komendy niższych stopni wojskowych.

23 marca (27 lipca). W przedmiocie skierowywania zesłanych z obwodów Semipałatyńskiego, Kirgizów Syberyjskich (obecnie Akmolińskiego) i z Kraju Turkiestańskiego, z obwodów: Siemirieczeńskiego i Syr-Darjińskiego do Tomska, z pominięciem Tobolska i Tiumenia.

29 lipca. W przedmiocie wyznaczenia do robót budującego się w Chersoniu więzienia, aresztantów, skazanych na osadzenie w wieży na dłuższe termina.

3 sierpnia. O nowej tablicy płac dla niższych stopni Straży Granicznej.

Najwyżej zatwierdzone uchwały Komitetu Ministrów:

20 lipca 1873 roku. O ustawie Stowarzyszenia Rękodzielni Nikolskiej „Sabina Morozowa Syna i Sp."

— O Ustawie Aleksandrowskiego Stowarzyszenia cukrowni.

Odezwy Zarządzającego Ministerstwem Sprawiedliwości do Rządzącego Senatu, 18 sierpnia, o zaliczeniu do granic powiatu Erywańskiego gruntów, wyznaczonych dla nadania wsi Nowonikołajewskiej z blizko leżących gruntów powiatu Nowobajazeckiego.

Doniesienia Ministra Finansów do Rządzącego Senatu o założeniu Stowarzyszeń pożyczkowych i oszczędności:

30 marca 1873 roku. Pietruszyńsko-Czertorejskiego we wsi Pietruszynie w powiecie Czernihowskim i gubernji tegoż nazwiska.

— Bykowskiego, w wiosce Bykowce, w włości Suchanowskiej, w powiecie Podolskim, w gubernji Moskiewskiej.

— Deriagińskiego, w wiosce Deriaginie, w powiecie Wyszniewołockim, w gubernji Twerskiej.

2 kwietnia. Trumalewskiego, we wsi Trumalewie, w powiecie Ostrowskim, w gubernji Pskowskiej.

4 kwietnia. Aszewskiego, we wsi Aszewie, w powiecie Noworżewskim, w gubernji Pskowskiej.

— Szełudkowskiego, we wsi Szełudkach, w powiecie Mglińskim, w gubernji Czernihowskiej.

— 14 kwietnia. Podubisskiego, w włości Podubisskiej, w 1 rewirze pokojowym, w powiecie Szawelskim, w gubernji Kowieńskiej.

— Wesjegońskiego, w mieście powiatowem Wesjegońsku, w gubernji Twerskiej.

— Rozaljewskiego, we wsi Rozaljewce, w powiecie Ananjewskim, w gubernji Chersońskiej.

— Ilji-Żadeńskiego we wsi Ilji-Żadeńskoje, w powiecie Juchnowskim, w gubernji Smoleńskiej.

16 kwietnia. Ostrożskiego, w włości Ostrożskiej, w powiecie Ochańskim, w gubernji Permskiej.

— Bykowo-Majdańskiego, we wsi Bykowym-Majdanie, w powiecie Arzamaskim, w gubernji Niższonowogrodzkiej.

20 kwietnia. Jedemskiego, w Jedemskiej gromadzie wiejskiej, w włości Wielkonikołajewskiej, w powiecie Szenkurskim, w gubernji Archangielskiej.

— Nikolskiego, we wsi Nikolskoje, w włości Furmanowskiej, w powiecie Jelizawetgradzkim, w gubernji Archangielskiej.

— Afonasowskiego, w Afonasowskiej gminie wiejskiej, w włości Wielkonikołajewskiej, w powiecie Szenkurskim, w gubernji Archangielskiej.

21 kwietnia. Sidorowo-Jedomskiego, w Fomińskiej gromadzie wiejskiej, w włości Czerewkowskiej, w powiecie Solwyczegodskim, w gubernji Wołogodzkiej.

Doniesienie Zarządzającego Ministerstwem Finansów do Senatu Rządzącego, 22 sierpnia, o zmianie punktu 1 Zasadniczych Przepisów Jekaterinosławskiego Miejskiego Banku Gminnego.

—

* W okólniku Warszawskiego Okręgu Naukowego za sierpień 1873 r. jest zamieszczone:

Zarządzający Ministerstwem Oświecenia Publicznego, w skutku przedstawienia kuratora okręgu, pod d. 8 sierpnia r. b. Nr. 8,487 zawiadomił, że nie uznaje się władnym zgodzić się na przypuszczenie osób postronnych do egzaminów wstępnych dla wejścia do tych klas gimnazjów i progimnazjów Warszawskiego okręgu naukowego, w których już jest 40 uczniów, ponieważ byłoby to naruszeniem wprost Najwyżej zatwierdzonej Ustawy o gimnazjach i progimnazjach, przez którą komplet uczniów w każdej klasie gimnazjum i progimnazjum ograniczony jest tą cyfrą. Ale przytem zważywszy na oznajmienie radcy tajnego, senatora Wittego, że nietylko osoby postronne, lecz nawet uczący się w gimnazjach i progimnazjach wychowańcy z promocją do klasy wyższej, zmuszeni są opuścić gimnazjum lub progimnazjum jedynie dla tego, że w klasie do której dostali promocję, niema wakansów, oraz ze względu na toczącą się już korespondencję o otwarciu oddziałów przy gimnazjach i progimnazjach Warszawskiego okręgu naukowego, sekretarz stanu Deljanow upoważnił, w kształcie wyjątku na rok bieżący, powiększyć, jeżeli się okaże niezbędnem, właściwie dla pomienionych wychowańców, komplet uczniów do piędziesięciu, w pierwszych pięciu klasach gimnazjów Warszawskiego okręgu naukowego i w czterech klasach progimnazjów tegoż okręgu.

—

* Minister Oświecenia Publicznego, dostrzegłszy ze sprawozdania kuratora Warszawskiego okręgu naukowego z wizyty w roku bieżącym zakładów naukowych okręgu, że chołmska szkoła żeńska zawdzięcza obecny swój wzorowy stan nieustannej i gorącej o nią troskliwości głównej ochmistrzyni pani *Nolle*, oraz że inspektor gimnazjum lubelskiego, radca dworu *Chudziński*, któremu poruczony jest nadzór nad 6-ma szkołami elementarnemi m. Lublina, przez swą gorliwość i umiejętność sprawy ukształcenia elementarnego, bardzo wiele przyczynił się do doprowadzenia tych szkół do obecnego zadowalniającego stanu i ze względu na poświadczenie kuratora okręgu o wzorowym zarządzie inspektora chołmskiego seminarjum nauczycielskiego *Gulińskiego* tem seminarjum, poruczył Zarządzającemu Ministerstwem oznajmić w jego imieniu podziękowanie—pani *Nolle*, za jej pożyteczną i gorliwą służbę, i pp. *Chudzińskiemu* i *Gulińskiemu* za ich skuteczną działalność w powierzonych im wyżej wymienionych zakładach naukowych.

—

* Kurator okręgu oznajmił szczere podziękowanie nauczycielowi łodzińskiej wyższej szkoły rzemieślniczej Janowi *Schmidtowi* i pisarzowi tejżej szkoły Aleksandrowi *Sawinowi*, za zrobioną przez nich ofiarę książek dla zakładowej i szkolnej biblioteki pomienionej szkoły.

—

* *Warszawska Kasa Oszczędności* wraz z Kantorem pomocniczym przy Alei Belwederskiej pomieszczonym, w tygodniu upłynionym do dnia 9 (21) września roku bieżącego, włącznie, wydała książeczek nowych 31, na które, tudzież na dawniejsze w 230 wnioskach złożono rub. sr. 4,921 kop. 95. Na żądanie 184 uczestników (prócz procentu rub. sr. 179 kop. 28, należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów), wypłaciła rub. sr. 13,302 kop. 18, i umorzyła książeczek 64; przeto uczestników 23,651; posiada kapitał rub. s. 872,870 kop. 67.

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI MIEJSCOWE.

* **Głos Naczelnego Prokuratora** IX Departamentu Rządzącego Senatu, Rzecz. Radcy Stanu Chwaliboga, z powodu otwarcia posiedzeń po ferjach, czytany w Warszawie d. 1 (13) września 1873 r.

Dostojni Panowie!

Od owej uroczystej chwili, kiedy najpierwszy z moich poprzedników, zagaił uroczyście otwarcie posiedzeń Warszawskich Departamentów Rządzącego Senatu, jako władzy, Najwyższą wolą, do wydawania ostatecznych wyroków powołanej, więcej niż lat 30 upłynęło.

Attrybucje tej władzy i zasady postępowania, prócz niektórych ulepszeń, odnoszących się do wewnętrznego porządku, niedoznały istotnej zmiany. Niestanowi bowiem takiej zmiany w postępowaniu, zaprowadzenie języka ruskiego, który od dnia dzisiejszego, staje się urzędowym językiem dla obu Warszawskich Departamentów Rządzącego Senatu i dla tego to w tym języku przemówić, poczytuję sobie za obowiązek.

W urzędowej drodze już podaną wam została do wiadomości, treść wyszłych w tej mierze rozporządzeń rządowych; lecz niech mi wolno będzie, raz jeszcze, osnowę ich przypomnieć.

Stosownie do Najwyżej zatwierdzonego Postanowienia Komitetu do Spraw Królestwa Polskiego, poczynając od daty dzisiejszej, czynności w obu Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, tak ustne jak i piśmienne, mają się odbywać w języku ruskim, z tym jedynie wyjątkiem, że:

1. Odnoszące się do spraw oryginalne dowody, mogą być czytane w tym języku, w którym sporządzone zostały.

2. W sprawach karnych, wolno podsądnym składać objaśnienia lub prośby o względność, w polskim lub innym języku, jeżeli nie mogą się tłomaczyć po rusku.

3. Przy wydawaniu kopij z wyroków senackich, mogą być, na prośbę stron, dołączane i tłomaczenia polskie.

Doprowadzenie tego rządowego środka, do warunków, jakie się okażą niezbędnemi, powierzonem zostało Namiestnikowi Jego Cesarskiej Mości w Królestwie Polskiem.

W zastosowaniu się do tego rozporządzenia, powodowany przytem reskryptem JW. Dyrektora Głównego Prezydującego w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, uprzedziłem wszystkich mających prawo stawać przed Senatem Obrońców, że odtąd nowe skargi oraz odpowiedzi na skargi, tylko w języku ruskim będą przyjmowane. Następnie znowu wydałem okólnik do Obrońców, z wezwaniem: aby we wszystkich tych sprawach, wpisanych na wokandy Senatu, które nie będą mogły być osądzone podczas ferij, złożyli w rychłym czasie tłomaczenie na język ruski tych wszystkich papierów, bez których, wprowadzenie spraw w tymże języku niemogłoby się odbyć, a w szczególności: komparycyj, skarg, odpowiedzi i summarjuszów, tak, aby to wszystko gotowe było pierwej, zanim sprawa właściwą koleją do sądzenia przypadnie.

Cieszę się nadzieją, że panowie Obrońcy, uważać zechcą tę pracę za swój nieunikniony obowiązek. Dla zapobieżenia przecież zwłoce, zamierzam w miarę nadchodzenia spraw, zawezwać imiennie panów Obrońców, aby każdy w ściśle oznaczonym czasie, dostarczył tłómaczenia pism od niego pochodzących. W nadzwyczajnych zaś razach, jak *np.* w przypadku wyjścia z urzędowania, zgonu lub choroby którego z Obrońców, dozwolę aby Obrońca strony mającej interes w rychlejszem osądzeniu sprawy, dostarczył także i tłómaczenie pism sądowych swego przeciwnika. Za prace i koszta, jakie z tego wynikną, Obrońcy likwidacje w właściwym porządku składać mogą, a Prokuratorowie we wnioskach swoich, szczegółu tego niepominą.

Aby przez brak wniosków, bieg sprawiedliwości przerwy niedoznał, ja sam i wszyscy moi pomocnicy, obróciliśmy część upłynionych feryj, na przygotowanie pewnej liczby wniosków w ruskim języku.

Nowo wprowadzona pod względem języka urzędowego zmiana, w niczem nieumniejszy ważności i doniosłości prac Senatu.

Zmiana ta wszakże, nie pozostała bez wpływu na skład osobisty Senatu. Senatorowie i Członkowie Senatu, którzy weszli do służby rządowej, w epoce kiedy jeszcze ten język nie był wcale wykładany w tutejszych zakładach naukowych, nie mogli pozostać na dawnych stanowiskach. Jedni wysłużeniem zupełnych lat 40, prawo do całkowitej pensji emerytalnej pozyskali, inni zaś w łasce Monarszej, dopełnienie brakujących lat otrzymali. Tym sposobem, wystąpili z IX Departamentu Senatu: Tajny Radca Senator Skibicki, oraz Rzeczywiści Radcowie Stanu: Bogdański, Nowiński, Stępowski, Woźnicki, Łysiński, Pawłowski i Potocki, dla których w sercach naszych niewygasła pozostanie życzliwość, bo w długoletnim zawodzie sądowym, umieli odznaczyć się gorliwością, oraz wyższem wykształceniem i nauką, a więc przymiotami, jakie do należytego sprawowania tak zaszczytnych a trudnych obowiązków, są niezbędnemi. Rok ubiegły, zasmucił nas także zgonem Rzecz. Radcy Stanu Brochockiego, b. Członku Senatu, ostatnio emeryta, któremu zaszczytne ze wszech miar, należy się wspomnienie. Do strat dotkliwych dla Senatu, zaliczyć nam także wypada ubytek Rzecz. Radcy Stanu Polczyckiego, przed niedawnym czasem powołanego na godność Prezesa Sądu Apelacyjnego. Nieprzestanie mu towarzyszyć życzliwość nasza w nowem jego przeznaczeniu.

Ze względu na łączność między obu Departamentami, nie mogę pominąć wzmianki o stratach, jakie poniósł X Departament Senatu, przez usunięcie się od czynnej służby, Senatorów: Jenerała jazdy White, Jenerał-lejtnanta Rożnowa, Tajnych radców: Gościmskiego i Andrault, jako też Rzeczywistych Radców Stanu Puchały i Piątkowskiego. Wszyscy już używają zasłużonego wypoczynku. Niemałą także stratę poniósł Senat przez zgon Rzecz. Radcy Stanu Rembielińskiego, który nader chlubną po sobie pamięć pozostawił.

Takie przecież jest nieprzeparte prawo natury, że do pewnego tylko kresu, siły umysłowe i fizyczne działać mogą, a schodzących z pola, zastąpić muszą nowe pokolenia. Żegnając nie bez pewnego żalu wszystkich wychodzących, ze szczerem zadowoleniem przychodzi mi też powitać Was, Dostojni Mężowie, którzy zaszczyceni szczególną łaską Monarszą, do zajęcia tych miejsc, zostaliście powołani.

Trudnem jest zaiste zadanie, wyrzeczenia sądów niższych prostować i na znaczny obszar kraju, światło, z umiejętnej wykładni prawa pochodzące, roztaczać; ale nie wątpię, że nie z mniejszemi jak Wasi poprzednicy zasobami wiedzy, a z równem zamiłowaniem pracy i równem poczuciem sprawiedliwości, zdołacie utrzymać i nadal to niezawisłe od postronnych wpływów stanowisko, jakiem się zawsze nasza instytucja, przez tak liczne lata odznaczała i odznacza. Nie wątpię że przy rozwiązywaniu ważnych trudności prawnych, potraficie znaleźć w własnych zasobach wiedzy, dostatecznego przewodnika, aby jak dawniej, na ustalenie pojęć prawnych wpływać skutecznie. Z drugiej strony sądzę, że prace poprzedników, nie będą stracone, gdyż idąc za duchem artykułu 17 Najwyższej Ustawy o Senacie, do jednostajności w tłomaczeniu prawa zmierzającej, nie wątpię, że dla ważnych tylko powodów, zmian w jurysprudencji dopuścicie.

Przewidywana reforma sądowa, nie może nas odstręczać od dalszej usilności w tym samym kierunku, bo gdy nowe prawo obowiązuje tylko na przyszłość, przez długi czas jeszcze, obowiązujące prawa, muszą być w sporach stosowane, a umiejętna ich wykładnia, niemoże pozostać bez wpływu na długie lat szeregi.

Nie taję, że czeka Was wielka praca. Pomimo tego, że Senat z każdym rokiem, większą liczbę sporów rozsądzał, napływ spraw nowych, jeszcze w większym rośnie stosunku. Okoliczność tę podałem do wiadomości Dyrektora Głównego Prezydującego w Komisji Rządowej Sprawiedliwości w sprawozdaniu za rok 1872. Odniosło ono pożądany skutek, gdyż w Najwyżej zatwierdzonym rozkładzie kompletów na czas do nowego roku 1874, mieści się upoważnienie do utworzenia wydziału III (czasowego) przez powołanie do niego tych Członków, którzy w innych Wydziałach nie zostali pomieszczeni. Działając na podstawie rzeczonego upoważnienia, już stosowne przedstawienie o urządzenie wydziału III uczyniłem, proponując zarazem powiększenie składu Kancelarji dla IX Departamentu Senatu. Przychylne przyjęcie przez władzę podobnego przedstawienia o zwiększenie pomocy dla X Departamemtu Senatu, wniesionego przez Naczelnego Prokuratora tegoż Departamentu, każe mi się spodziewać, że przedstawienie moje również uwzględnionem zostanie i że przy ciągłej gorliwości, zdołamy skutecznie wpłynąć na śpieszniejszy niż dotąd, wymiar sprawiedliwości.

Zaprowadzenie języka ruskiego, ze względu na dostateczną znajomość jego przez cały dzisiejszy skład Senatu, nie powinno przedstawiać poważnych trudności ani dla sądzących, ani dla Prokuratorów, ani dla Pisarzy, ani dla większości Obrońców.

Z drugiej strony przecież, użycie nowego języka do prac ściśle i wysoko naukowych, prac odbywających się publicznie i przeznaczonych do jawności, oraz do wywierania wpływu na ustalenie jurysprudencji, nie może obejść się bez pewnej trudności.

Trudność tę, upatruję głównie w nieustaleniu się ruskiej terminologji prawnej. Nie mówię tu o tych wyrazach i wyrażeniach prawnych, które użyte będąc w tekscie Zbioru Praw Cesarstwa oraz w Najwyżej zatwierdzonych Ustawach z dnia 20 listopada 1864 roku, znalazły już prawo obywatelstwa w ruskim języku. W Królestwie przecież, gdzie obowiązują całkiem odmienne prawo cywilne i handlowe, oraz postępowanie cywilne, jako też nieznana w innych guberniach Cesarstwa ustawa hypoteczna, gdzie obok tego niejednokrotnie stosować przychodzi dawne prawa polskie, austrjackie i pruskie, trafić się muszą takie pojęcia prawne, dla wyrażenia których, niema jeszcze w języku ruskim odpowiednich wyrazów, a które dopiero stworzyć będzie potrzeba. Będzie w tej mierze niejaką pomocą świeży przekład Kodeksu Cywilnego na język ruski, dziś już rozpowszechniony między tutejszymi prawnikami. Nie mogę i tego pominąć, że wykłady Profesorów Uniwersytetu Warszawskiego, niewątpliwie zbogaciły ruską terminologję prawną doborem licznych a trafnych nowych wyrazów. Żałować tylko wypada, że wykłady te w rękopismach po większej części spoczywające, nie dla wszystkich są dostępne.

Obok tego, ze zlecenia JW. Dyrektora Głównego Prezydującego w Komisji Rząd. Sprawiedliwości, przygotowywa się obecnie przekład obowiązującego Kodeksu Postępowania Sądowego na język ruski, a ze względu na osoby w pracy tej udział biorące, spodziewać się należy, iż takowa swemu przeznaczeniu odpowie. Wszystko to przecież niewystarcza jeszcze dzisiejszym potrzebom i niejednokrotnie, obok rozbioru przedmiotu sporu, przyjdzie nam zastanawiać się nad trafnością nowo mającego się użyć wyrazu lub wyrażenia.

Wiele rachuję, na gorliwość i światło pp. Obrońców, do których z samego porządku rzeczy, inicjatywa pod względem terminologji prawnej w Senacie należyć musi; a jeżeliby wyrodziła się zbyt rażąca różność przy wyrażaniu tych samych pojęć, będę się starał zbierać dokładne wiadomości w tej mierze, a następnie po zasiągnięciu światłej rady kolegów, dojść do jednostajności w terminologji. Na początek, dla uniknienia nieporozumień, pożądanem byłoby, aby pp. Obrońcy przy użyciu nowych wyrazów technicznych, kładli zarazem w nawiasie, wyraz polski, dla oddania którego, wyraz nowy został użytym.

Mógłbym na tem, dzisiejsze swe przemówienie zakończyć, ale nie mogę zapomnieć, że podobne jak dzisiejsza uroczystości, dawały tak moim poprzednikom, jako i mnie samemu, sposobność wyrażenia swych myśli w rozlicznych przedmiotach, odnoszących się do dziedziny prawa. Ja sam już miałem zaszczyt, w tym samym przybytku sprawiedliwości, wygłosić swój pogląd: na znaczenie Prokuratorów i na korzyści z Sądu Kassacyjnego; wyjaśniłem różnice zachodzące między tymże Sądem a Senatem; wykazałem początek i obowiązki Obrońców sądowych; podałem znaczenie jurysprudencji w ogóle, oraz znaczenie jurysprudencji Senatu w szczególności; wreszcie, rozwinąłem teorję sądów polubownych i zasady tłumaczenia prawa starałem się wykazać.

W uzupełnieniu że tak powiem, tego ostatniego przedmiotu, zamierzyłem dziś rzucić niektóre myśli w przedmiocie dowodów, w stosunku do sporów cywilnych. W pobłażaniu waszem znajduję otuchę, że głos mój przychylne ucho pozyska. (*d. c. n.*)

---

* Wyroby ociemniałych wychowańców i wychowanic Instytutu Warszawskiego, wystawione w gruppie 24, czyli pedagogicznej, wystawy wiedeńskiej, wyszły zwyciezko w porównaniu z takiemiż wyrobami innych instytutów europejskich. Szczególniej uderzały swem odrobieniem włóczkowe roboty panian ociemniałych: szaliki, kaftaniki, rękawki, kamasze, chustki, chusteczki, pelerynki, i t. p. Publiczność nasza, zwiedzając instytut miała sposobność przekonać się tak o dobroci materjału jak i o delikatności roboty. Wyroby te sprzedają się w furcie oddziału żeńskiego po cenach umiarkowanych i stałych. Fundusz ze sprzedaży otrzymany obraca się na kupno materjału dla nauki dzieci, na utrzymanie ociemniałych nadliczbowych oraz na inne nadetatowe potrzeby tegoż oddziału. Kupujący więc nabywa rzecz dobrą i pożyteczną dla siebie, a zarazem przykłada się do ulżenia instytutowi kosztów utrzymania nadliczbowych wychowańców, których w tej chwili jest 32.

---

* **Wodociąg warszawski**, znajdujący się w zawiadywaniu tutejszego magistratu, był czynny w 1872 r. 8,939 godzin, co dla dwóch jego maszyn stanowi średnio po 24 godzin na dobę i przez ten czas zaopatrzył miasto w wodę w ilości 44,695,000 stóp kubicznych, czyli średnio po 122,500 stóp kubicznych na dobę. Wodociąg pragski był czynny w 1872 r. 1,846 godzin, czyli średnio po 5,1 godzin na dobę, zaopatrzywszy mieszkańców przedmieścia Pragi w wodę w ilości 1,846,000 stóp kubicznych, czyli średnio po 5,500 stóp kubicznych na dobę. W taki sposób oba wodociągi, warszawski i pragski, dostarczyły w zeszłym roku wszystkim mieszkańcom Warszawy wraz z przedmieściem Pragą, wody 46,541,000 stóp kubicznych czyli średnio po 128,000 stóp kubicznych na dobę. Licząc całą ludność Warszawy na 300,000 ludzi obojga płci wraz z konsystującem wojskiem, otrzymany, że wodociąg warszawski dostarczył średnio na każdego mieszkańca przeszło 155 stóp kubicznych wody rocznie, czyli prawie po pół stopy kubicznej dziennie. Utrzymanie wodociągu warszawskiego w 1872 r. kosztowało miasto 28,998 rub., a pragskiego 2,300 rub., razem 31,298 rub., tym sposobem dostarczanie mieszkańcom wody kosztuje miasto około 0,07 kopiejki za stopę kubiczną, czyli Warszawa płaci 7 kop. za sto stóp kubicznych wody.

W 1872 r. dokonane były w Warszawie następujące roboty wodociągowe: przeprowadzona została woda do 17 domów i zbudowana została całkiem nowa suterena dla umieszczenia w wodociągu warszawskim trzeciej maszyny parowej i kotła.

---

* *W rozkazie Warszawskiego Ober-Policmajstra do policji wykonawczej zamieszczono*: Urządzona przez mieszkańców cyrkułu 5/6 Powązkowskiego, w domu pod Nr. 39 przy ulicy Ogrodowej, sala choleryczna, w skutku zmniejszenia się cholery, zamkniętą została.

— Z powodu stopniowego zmniejszania się cholery a tem samem nieistnienia już potrzeby utrzymywania w Pragskim oddziale cholerycznym stu łóżek, z odpowiednią liczbą służby lekarskiej i administracyjnej, na zasadzie rozporządzenia prezesa warszawskiej rady miejskiej ogólnej opieki, liczba łóżek w Pragskim szpitalu cholerycznym, ograniczoną została do 50.

---

* *Wykaz liczebny o stanie cholery w m. Warszawie*: pozostawało chorych do dnia 10 (22) września 708, w ciągu upłynionej doby od dnia 10 (22) do 11 (23) września zachorowało 13, z których i dawniejszych wyzdrowiało 14, zmarło 5; zatem na 10 (22) września pozostało chorych 702. W wojskach garnizonu warszawskiego: pozostawało chorych do d. 11 (23) września 57; w ciągu upłynionej doby zachorowało —, z których i dawniejszych wyzdrowiało 3, umarło 1, zatem na dzień 11 (23) września pozostało chorych 53.

W ogóle od czasu pojawienia się cholery to jest od dnia 18 (30) maja roku bieżącego zachorowało 4068, w tej liczbie dzieci 753; wyzdrowiało 1881, dzieci 219; umarło 1485, dzieci 357;—a w wojskach: zachorowało 744, wyzdrowiało 457, umarło 234 osób.

Z INNYCH GUBERNIJ.

* Na pamiątkę pobytu Swego w Kijowie, **Najjaśniejszy Pan** raczył przeznaczyć dla Towarzystwa niesienia pomocy ubogim **2,000 rubli, dla rozdania ubogim.** (*Kijewlanin*).

---

* Dziennik *Ruski Inwalid* podaje następujące szczegóły **o działaniach naszych wojsk przeciwko turkomanom-jomudom.** (*Dalszy ciąg* *).

Przenocowawszy szczęśliwie, z 15 na 16 lipca, nad arykiem Ana-Murat-baj, jenerał Gołowaczow wyruszył o godzinie 6 zrana do Kok-czuku, z powodu otrzymania wiadomości, że turkomani przesiedlają się z pod Kyzył-takyru do miejscowości pomienionej. Ze względu, że ściganie nieprzyjaciela mogło trwać kilka dni, tymczasem zaś oddział, wyruszając z pozycji pod Czandyrem, 15 lipca, wziął z sobą prowiantu na trzy tylko dni, jenerał Gołowaczow uznał za niezbędne posłać wprost z noclegu, do miejsca w którem stanął tabór, sześć secin kozaków z baterją rakietnicą, pod dowództwem podpułkownika Gławackiego, z poleceniem zabrania i przywiezienia z sobą prowiantu jeszcze na trzy dni dla całego oddziału.

Doszedłszy do aryku Niaz-Szeich (koło kurhanu tegoż nazwiska), jenerał Gołowaczow zatrzymał się w oczekiwaniu na prowiant. Podczas odpoczynku w tym punkcie otrzymano od podpułkownika Omeljanowicza doniesienie, w którem powiedziane było między innemi, że we dnie 15-go i w nocy na 16-go lipca, masy turkomanów posuwały się po piaskach, koło taboru, w kierunku do Zmukszyru. O godzinie 3-ej po południu, po rozdaniu prowiantu komendom oddziału, jenerał Gołowaczow wyruszył dalej, i wyszedłszy z ogrodów w czyste pole poprzerzynane arykiem Buz-janem, spostrzegł mnóstwo śladów ludzi, wozów i bydła w tym samym kierunku, w którym posuwał się oddział. O poruszeniach nieprzyjaciela w tym kierunku przekonał go także sułtan Umbet-Galjew, którego posyłał wdół aryku dla wywiedzenia się o kierunku śladów.

Szerokie i głębokie aryki od Niaz-Szeichu do Buzjana, przez które oddział zmuszony był przeprawiać się, opóźniały wielce jego poruszenia, tak, iż jenerał Gołowaczow zdołał dopiero o godz. 7-ej wieczorem dojść do aryku Chodża-kunia-chan, gdzie postanowił zatrzymać się na nocleg.

Oddział stanął obozem na obu brzegach aryku pomienionego, w ten sposób, iż piechota zajęła prawy brzeg, seciny zaś kozackie i baterja rakietnicza rozlokowały się na lewym brzegu aryku. Noc była mglista i ciemna. Pomimo rozkazu danego przez jenerała Gołowaczowa, ażeby spętano na noc wszystkie konie oddziału, nie uczyniono tego z niektóremi koniami oficerskiemi. Okoliczność ta spowodowała fałszywy alarm, wywołany w nocy: trzy czy cztery konie, oderwawszy się od słupków, rzuciło się w carré, przewróciło kilka kozłów bataljonów 8-go linjowego i 3-go strzelców i poczwałowało przed przed frontem; szyldwachy stojące na froncie, nie widząc, z powodu ciemnej nocy, że konie są bez jeźdźców, wzięli je za czwałujących turkomanów i dali kilka strzałów. Podniesiono alarm i cały obóz stanął pod bronią. W pięć minut potem przekonano się, że alarm był fałszywy i oddział uspokoił się znowu. Podczas tego alarmu, w secinach kozackich został niestety raniony śmiertelnie, wystrzałem przypadkowym, uriadnik 5-ej seciny uralskiej.

Około godziny 4-ej zrana (17 lipca), dwaj iranowie, którzy przybyli do obozu, oświadczyli, że turkomani posunęli się na Kunia-Urgencz i że niewielka ich część udała się w kierunku na Zmukszyr. Wyruszywszy, stosownie do planu poprzedniego, na Kok-czuk, jenerał Gołowaczow spostrzegł niebawem wielkie tumany kurzu na przodzie, w kierunku w którym posuwał się oddział. Niezwłocznie cała jazda, pod dowództwem pułkownika Blocka, posłana została naprzód, kłusem, dla ścigania cofającego się nieprzyjaciela, w godzinę zaś potem otrzymano od pułkownika Blocka doniesienie, że turkomani zostali dopędzeni.

Przeszedłszy około 12 wiorst od miejsca noclegu, pułkownik Block spostrzegł na przedzie, na drodze, tabór nieprzyjacielski, złożony z 200 lub 300 wozów (arb) z naładowanem na nich mieniem i strzeżony przez turkomanów, który zająwszy stanowiska za wozami, postanowili bronić uporczywie swoich rodzin. Na 200 lub 300 kroków od taboru, pułkownik Block zatrzymał jazdę, kazał natychmiast pozsiadać z koni 1-ej i 3-ej secinie uralskiej i polecił im zdobyć tabór. Kozacy piesi, po krótkiej strzelaninie na najbliższym dystansie, poszli do ataku i zdobyli szybko tabór, pomimo oporu. Zarąbano tu około 200 turkomanów. Połamano zaraz na miejscu zabraną całemi setkami broń palną i sieczną.

Po zdobyciu taboru i po przeprawie przez aryk płynący w tyle, pułkownik Block ścigał dalej nieprzyjaciela i o 7 wiorst od miejsca w którem odbywała się strzelanina, spotkał inny znowu tabór, złożony z 400 wozów; zdobycie tego taboru powierzył on dywizjonowi rakietniczemu i 12-ej secinie orenburgskiej. Po kilku strzałach, kozacy tego dywizjonu i 12-ta secina orenburgska uderzyli zgodnie na tabór i zdobyli takowy, przyczem porąbali wielu turkomanów. Po zdobyciu drugiego taboru, nieprzyjaciel pierzchnął w rozmaite strony; wielka banda, która oddzieliła się od głównej masy turkomanów, rzuciła się na lewo od drogi, w kierunku ku piaskom. Dla ścigania tej bandy, pułkownik Block posłał podpułkownika Gławackiego, z 17-ą seciną orenburgską i 3-ą uralską. Polecenie to spełnione zostało pomyślnie, większa bowiem część turkomanów tej bandy nie zdołała dojść do piasków i została odparta napowrót na drogę, którą posuwała się dalej jazda powierzona pułkownikowi Blockowi.

Po powrocie secin 17-ej orenburgskiej i 3-ej uralskiej, jazda ruszyła naprzód kłusem i. przeszedłszy po piaskach około 6 wiorst, natrafiła znowu na trzeci tabór, złożony mniej więcej z 1,000 wozów z bagażami i strzeżony przez turkomanów uzbrojonych, którzy sposobili się widocznie do zawziętego oporu. Seciny 18-ta orenburgska i 5-ta siemirieczeńska, pod dowództwem Jego Cesarskiej Wysokości Księcia Romanowskiego-Leuchtenbergskiego, poprowadzone do ataku, uderzyły zgodnie i odparły turkomanów od taboru. Kilka pomyślnych ataków wykonanych następnie przez seciny pułków konno-dagestańskiego i sunżeńskiego, dokonały porażki nieprzyjaciela. Na skutek ataków wykonanych przez nasze seciny i energicznego ścigania, nieprzyjaciel pozostawił w tem miejscu w naszem ręku znaczną ilość bydła rogatego, wielbłądów i całe mienie, którem wozy były naładowane. Po zdobyciu trzeciego taboru i pozostawieniu daleko w tyle zabranego bydła, wielbłądów i ruchomości, pułkownik Block uznał za niezbędne zaprzestać pogoni. Straty nasze wynosiły trzech lekko ranionych kozaków z 5-ej seciny siemirieczeńskiej, straty zaś nieprzyjaciela dochodzą do 500 poległych. Tego dnia jazda zabrała turkomanom 5,237 sztuk większego i drobnego bydła, 119 wielbłądów i około 3,000 wozów (arb) naładowanych rozmaitemi ruchomościami.

Oprócz tego zabrano mnóstwo broni palnej i siecznej, którą kozacy zniszczyli.

Podczas ataku w rozsypkę, wykonanego przez 5-ą secinę siemirieczeńską, Jego Cesarska Wysokość Książę Eugeniusz Maksymiljanowicz, znajdując się na przedzie tej seciny, spotkany był przez tłum jomudów. Jeden z turkomanów rzucił się na Jego Cesarską Wysokość, lecz cios skierowany przez turkomana został sparaliżowany przez kupca 1-ej gildji Gromowa wystrzałem z gwintówki, od którego tukoman poległ. Kupiec Gromow znajdował się jako ochotnik w dywizjonie Jego Cesarskiej Wysokości.

Tymczasem jenerał Gołowaczow pośpieszał z piechotą i działami wślad za jazdą, ażeby wesprzeć ję w razie potrzeby. Mnóstwo wozów porzuconych na drodze z całem mieniem, świadczyło o strachu panicznym, który opanował turkomanów na widok zbliżającego się oddziału naszego. W pośpiesznej swej ucieczce, turkomani nie tylko nie mogli pędzić z sobą stad bydła, lecz nawet rzucali żony i dzieci swoje, ratując się sami ucieczką na najdzielniejszych koniach. Ci z pomiędzy nich, którzy pozostawali przy swoich wozach i usiłowali bronić się czem kto mógł, jak również jeźdźcy, których dopędzali kozacy, zostali porąbani.

Spotykano wszędzie po drodze ciała zabitych. Widać było, że ścigano turkomanów zawzięcie i że tu zadany im był cios ostatni i stanowczy. Pierzchający nieprzyjaciel rozproszył się wreszcie drobnemi bandami i nie usiłując już stawiać opór, szukał jedynie ocalenia w piaskach. Jenerał Gołowaczow zastał jenerała Blocka nad arykiem Kasyn-jan, po za którym zaczynają się piaski. Tu zatrzymał się on w oczekiwaniu na oddział i zaniechał ściganie. Dawszy wojskom wypocząć i rozkazawszy zabrać wszystkie bydło i spalić wszystkie wozy pozostawione przez turkomanów, jenerał Gołowaczow wyruszył o godz. $3^1/_2$ po południu z oddziałem napowrót i doszedł do nizin Kułan jan, gdzie nocował. Dnia tego odniosło lekkie rany trzech kozaków i dwóch dżygitów.

Nad Kułan-janem jenerał Gołowaczow spotkał naczelnika oddziału orenburgskiego, pułkownika Sarańczowa, który wyjechał na jego spotkanie z czterema kompanjami, czterema secinami i czterema działami.

Nastepnego dnia, 18 lipca, jenerał Gołowaczow wyruszył dalej i zatrzymał się na nocleg nad arykiem Niaz-Szeich (gdzie oddział odpoczywał 16 lipca), dokąd przybył wkrótce i jenerał-adjutant von Kaufman.

(*d. n.*)

*) Patrz Nr. 194 *Dzien. Warsz.*

---

* Szkoły rzemieślnicze dochodzą w gubernji penzeńskiej do bardzo szybkiego rozwoju. Tak, podług „Dziennika Gubernjalnego Penzeńskiego”, 14 sierpnia **w m. Narowczacie otwarto** przy szkole miejscowej **klasy rzemieślnicze** i na pierwszy raz zgłosiło się 30 chłopców życzących sobie uczyć się w nich; 15 sierpnia, przy urejskiej szkole wjejskiej, w powiecie krasnosłobodzkim, otwarto kursa dodatkowe, w których uczą szewstwa i stolarstwa. Włościanie wsi Urej uznali ze swej strony za możebne, z liczby znajdujących się w tej wsi 5 magazynów wiejskich, ofiarować jeden, wartości przeszło 300 rs., dla umieszczenia w nim szkoły wiejskiej i klas rzemieślniczych, pod warunkiem, ażeby przebudowanie tego magazynu uskutecznione zostało kosztem sumy asygnowanej przez Zgromadzenie ziemskie na najem lokalu dla szkoły.

---

* Podług gazety *Kaukaz*, **na równinie Bałachańskiej**, w grupie № 14, otwory przewiercone dają naftę w takiej obfitości, że pud takowej sprzedaje się po $2^1/_2$ kop., podczas gdy poprzednio kosztował 40—50 kop.

---

* W północnej części miasta Bachmuta (w gub. jekaterynosławskiej), na pastwisku koło placu jarmarcznego, położono 6 czerwca kamień węgielny pod **warzelnię soli**, urządzoną dla produkowania soli w ilości 1,200,000 pudów. Sól warzona będzie w tym zakładzie za pomocą pary, podług systemu praktykowanego zagranicą. W otworze wywierconym na głębość 380 stóp wydobyto solankę mającą 27° mocy; nie można atoli oznaczyć na teraz dokładnie rozgałęzień tego źródła słonego i ilości zawartej w nim soli. Po urządzeniu warzelni soli, ma być zaprowadzona chemiczna produkcja sody. Roboty około budowy zakładu, o ile wno-

sić można z tego co zrobiono dotąd, postępują dość pomyślnie; przysposobiono niezbędne materjały i murują się fundamenta.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* Czytamy w *Correspondance Havas*: Wiadomości telegraficzne nadeszłe do Londynu, objaśniają powody przesilenia które spowodowało upadek wielkiego wezyra. To przesilenie, jak się zdaje było następstwem spisku zawiązanego przez część orszaku Szacha, przez książąt krwi i przez duchowieństwo Teheranu. Utrzymują że spisek ten miał związki, aż w samym haremie. Po przybyciu Szacha do Resztu książęta z jego orszaku oddalili się do miejsc nie pogwałcalnych gdzie mogli korzystać z prawa bezpiecznego schronienia; spiskowcy pozostali w Teheranie uczynili podobnież a jedni i drudzy oświadczyli, iż nie powrócą do swoich obowiązków aż gdy wielki wezyr zostanie usunięty. Szach odmówił zadość uczynienia takim żądaniom, owszem nawet oświadczył iż pokłada największe zaufanie w wielkim wezyrze. Lecz wówczas sam wezyr prosił o dymisję odpowiadając na zaniesione przeciw sobie oskarżenie o nadużycie władzy i poświęcenie dobra swojego kraju, iż działał jedynie tylko na korzyść Szacha i państwa. Ponieważ wezyr upierał się przy dymisji, przeto Szach musiał ją przyjąć acz z niechęcią. Wkrótce potem władca ten zgromadził cały swój orszak i w obec niego wielki wezyr mógł się oczyścić publicznie. Szach ponowił wtedy zapewnienie iż jest zupełnie zadowolony z postępowania swojego pierwszego ministra; domagał się przywrócenia go do godności i rozkazał pięciu książętom należącym do spisku: ażeby udali się do Teheranu z obietnicą przebaczenia dla tych z pomiędzy spiskowców, którzy powrócą do swoich obowiązków a z zagrożeniem ukarania śmiercią tych którzy trwać będą w oporze. Wielki wezyr pełnił jeszcze przez dwa dni swoje obowiązki. Przybywszy z Maugil, Szach otrzymał telegramy z Teheranu, domagające się znowu usunięcia wielkiego wezyra i uwydatniające niebezpieczeństwo położenia i możliwość blizkich rozruchów w razie odmowy. Wtedy monarcha zgodził się na propozycję uczynioną przez samego wezyra iż ten uda się do Koom — lecz gdy nieprzyjaciele tego dostojnika rozgłosili iż udaje się on do Koom jako więzień i wkrótce tam życia pozbawiony zostanie, wówczas Szach lękając się zdrady przywołał znów do siebie wielkiego wezyra i mianował go gubernatorem Resztu. Mniemają że zostanie on przywrócony do poprzedniej godności. Sprawa tak stanęła obecnie, lecz fakta te same przez się nie skreślają jasno tego co się obecnie w Persji dzieje. Potrzeba dodać pewne objaśnienia: Otóż, z powodu koncesji nadanej baronowi Reuter i z okoliczności rozległych reform wewnętrznych, które w skutek tego nastąpić miały, utworzyły się w Persji dwa stronnictwa: jedno na którego czele stoi sam Szach i wielki wezyr chce wprowadzić do tego kraju cywilizację europejską — drugie jest stronnictwem reakcjonistów, odrzucającem wszelki postęp i wszelkie światło. Do tego stronnictwa należą: duchowni książęta krwi i wielka część ludności perskiej. Wierzy ono że ma posłannictwo, bronienia przed napływem idei cywilizacyjnej, starych przesądów narodowych i dawnego stanu rzeczy, który w oczach jego wydaje się najlepszym. Walka pomiędzy temi dwoma stronnictwami została obecnie rozpoczętą—trudno przewidzieć które z nich zwycięży. Dotąd stronnictwo reakcyjne trzyma górę albowiem zdołało wymódz oddalenie wielkiego wezyra. Wprawdzie zwycięztwo jego nie jest zupełnem, gdyż nie mogło dopiąć tego ażeby pierwszemu ministrowi ściąć głowę. Zawsze jednak interesa jego są zabezpieczone, przynajmniej do chwili w której władza Szacha zdoła odzyskać zwycięztwo.

* Czytamy w *Indépendance Belge* z dnia 23 wrze- września: Cesarz marokański, Sidi-Mohammed, umarł. Urodzony w r. 1803, monarcha ten liczył obecnie lat 70. Zasiadł na tronie w końcu 1859 roku, objąwszy go w spadku po ojcu swoim Abd-er-Rhamanie. Panowanie tego ostatniego zakłócone było przez rozmaite zajścia z mocarstwami europejskiemi, kończące się zwykle ze szkodą Marokka, zaś panowanie jego syna odznaczyło się poważnemi starciami z Hiszpanją, w skutek których niebawem wojna wypowiedzianą została. Pod dowództwem marszałka O'Donnella, wojska hiszpańskie zdobyły Tetuan, ruszyły dalej i w dwóch z kolei bitwach poraziły armję marokańską. Cesarz zmuszony był prosić o pokój, który też został podpisany w dniu 26 marca 1860 r. Po tych niepowodzeniach, Sidi-Mohammed robił ciągłe usiłowania, ażeby zawiązać stosunki przyjacielskie z rozmaitemi państwami europejskiemi. Przedsięwziął pewne środki w celu polepszenia żeglugi, rozkazał zbudować wiele latarni morskich na wybrzeżach swego państwa i okazywał jak najprzychylniejsze usposobienie dla statków europejskich, za trzymujących się w przystaniach jego kraju. Lecz te właśnie względy obudziły niezadowolenie marokańczyków, którzy domagali się nałożenia ceł uciążliwych na towary przywożone na okrętach. Cesarz musiał stawić silny opór tym protekcjonistom, którzy przemienili łatwo kwestję czysto handlową na kwestję dynastyczną i wezwali Sidi-Mohameda do abdykacyi. Cesarz odpowiedział na to wezwanie siłą i nakoniec w roku 1864 wydał dekret zapewniający europejczykom swobodę handlową na całej przestrzeni państwa marokańskiego.

* *Goniec Urzędowy* w ostatnim tygodniowym przeglądzie politycznym pisze: „Gazety francuzkie donoszą o ostatecznem ustąpieniu wojsk niemieckich z Verdun, czem faktycznie zaklamrowało się zupełne wyswobodzenie Francji. Ten radosny wypadek, który sympatycznie był powitany przez wszystkich francuzów, a w szczególności przez mieszkańców zajętych prowincij, nie był jednakże upamiętniony żadną oddzielną uroczystością: wszystkie mające z tego powodu odbyć się obchody i uroczystości odłożone zostały do czasu powrotu członków Zgromadzenia Narodowego z ferij. Na ten sam czas przygotowywają się do rozstrzygnięcia ważniejsze kwestje polityczne i administracyjne, a pomiędzy niemi kwestja pierwszej wagi, o ustanowieniu ostatecznego kształtu rządu we Francji. Na tem polu wydatnie występuje naprzód wniosek o przedłużeniu władzy marszałka Mac Mahona na pięć lat, kiedy tymczasem nadzieje rychłego przywrócenia domu Burbonów na tron słabną, w obec napotykanych przez nie wielolicznych przeszkód, w szeregu których na pierwszem miejscu stoi niezachwiana niewzruszoność samego hrabiego Chambord. Lecz to zresztą dotyczy tylko fuzjonistów; co się zaś tyczy klerykalnych, to ci, nic nie zważając na dochodzącą do oczywistości niemożność ziszczenia się ich nadziei, oddają się im z całkowicie niepohamowaną zapalczywością. Tak przynajmniej należy wnosić z dokumentu, który nie tylko wzburzył Francję— gdzie z jego powodu książę de Broglie musiał udzielać Nieustającej Komisji usprawiedliwiające objaśnienia w imieniu Rządu—i Włochy—gdzie przeciwko jego rozchodzeniu się Rząd przedsięwziął środki policyjne — ale i zwrócił na siebie uwagę mniej więcej całej Europy. Dokumentem tym jest ogłoszony obecnie już przez wszystkie gazety list pasterski arcybiskupa paryzkiego (z 29 sierpnia), polecający wiernym modlić się na oddzielnych, umyślnie do tego zastosowanych nabożeństwach, o wyswobodzenie Ojca świętego. Przy tem list pasterski nie ogranicza się ną religijnym, który powinien stanowić jego treść, przedmiocie: wdaje się w dziedzinę czystej polityki i jej to poświęcona jest najznaczniejsza najobszerniejsza jego część. Przedstawiwszy współczesne nieszczęsne okoliczności, w jakich, według niego, znajduje się Pius IX, arcybiskup paryzki zwraca się z wyrzutem do wszystkich mocarstw europejskich, które dopuściły te okoliczności i w jeszcze bardziej szorstkich wyrażeniach wspomina o Włoszech: „Jakkolwiek"—powiada on — „byłyby nieregularne w „swym biegu wypadki, Rzymowi chrześciańskiemu prędzej lub później musi powrócić się jego niezależność. Jeżeli władza uzurpatorska nie będzie doprowadzona do „prawdziwych swych granic przez uczucie sprawiedliwości i słuszności, to sama zostanie uniesiona przez „falę rewolucji. Żeby o tem się przekonać, dość jest „z pewną choćby uwagą obserwować bieg rzeczy. Fałszywi przyjaciele Włoch pobudzili je do rozszerzenia „się, potępianego również przez naturę, jak i przez „sprawiedliwość. Słuchając tych zgubnych namów, podniecających dumę narodową, wzięły sobie za stolicę „Rzym, miasto jedyne w swoim rodzaju, i nie przedstawiające żadnego z warunków dla politycznej rezydencji; obiecały sobie spokojne jego posiadanie, którego „nie ustąpi jej nigdy świat chrześciański; utworzyły sobie wojsko i flotę, których nie mogą utrzymać; same „nałożyły na siebie nowe wydatki, które rujnują ten „piękny kraj i wcześniej lub później doprowadzą go do „haniebnych katastrof."

„Takie wyrazy nie mogły przejść niepostrzeżenie we Włoszech: boleśnie odbiły w sercach wszystkich patrjotów włoskich, troszczących się o losy swej zjednoczonej ojczyzny i niezawodnie skłonią ich do pomyślenia o przedsięwzięciu jeszcze energiczniejszych środków dla jej bezpieczeństwa.

„Oprócz rozpraw, wywołanych w prasie europejskiej przez list pasterski arcybiskupa paryzkiego, obecnie dzienniki europejskie, a przeważnie włoskie i niemieckie, bardzo wiele mówią o książce tylko co wydanej w samych Włoszech, która zrobiła wiele wrzawy nie tylko w dziennikarstwie, lecz i w wyższych sferach administracyjnych a szczególnie dyplomatycznych.. Jest nią broszura pod tytułem: „Un po'più di luce sugli eventi politici e militari del'anno 1866." (Cokolwiek więcej swiatła na wypadki polityczne i wojskowe roku 1866). Jest ona utworem pióra jenerała Lamarmora, jednego z głównych pracowników zjednoczenia Włoch, najlepszego przyjaciela Cavoura, obecnie który już zszedł z widowni działalności politycznej, lecz odgrywał bardzo ważną na niej rolę podczas opisywanej przez niego epoki. Autor zamierzył wydać swe dzieło w dwóch częściach. Pierwsza obecnie wydana, traktuje o sprawach politycznych; druga oczekiwana—będzie traktowała o sprawach właściwie wojskowych. Na ukazanie się ostatniej części z szczególną niespokojnością oczekuje publiczność włoska, ponieważ w niej, według pogłosek, autor opisując nieszczęśliwą bitwę pod Custozzą, nie tylko z tego powodu podaje ważne wykrycia i wskazówki wad wojskowego zarządu włoskiego w przeszłości, lecz silnie krytykuje go i w teraźniejszości, a szczególniej mocno napastuje obecnego Ministra Wojny jenerała Ricotti. Liczne gazety włoskie utrzymują, że sam Król, dla którego niewątpliwie jest nader drogą zgoda pomiędzy jego jenerałami, odmawiał, chociaż bezskutecznie, byłego swego Ministra od drukowania tego dzieła, a przynajmniej drugiej jego części. Co się tyczy pierwszej części, zaraz przy ukazaniu się na świat wywołała silne niezadowolnienia, dochodzące nawet do objaśnień dyplomatycznych. Przy tych objaśnieniach, gabinet włoski uchylił wszelką odpowiedzialność za książkę jenerał Lamarmora, uporczywie odmawiając jej wszelkiego charakteru politycznego, ponieważ jej autor obecnie jest prywatnym człowiekiem wprost. Przy tem wszystkiem, półurzędowe gazety włoskie uznają ukazanie się dzieła jenerała Lamarmora za niewczesne. Nie można na to się nie zgodzić, ze względu na tę oddawna znaną już prawdę, że dla historji potrzeba czasu i że istotnie bezstronnymi sędziami wypadków politycznych mogą być, nie współcześni, lecz potomkowie. Tem mniej można spodziewać się prawdy historycznej od takiego współczesnego pracownika, który, jak jenerał Lamarmora nie ukrywa swej skłonności dla francuzów, i zawsze był gorąco przekonany o pożyteczności przymierza z Francją. Wypowiadanie takich przekonań chyba nie jest pożytecznem teraz, w obec nieprzyjaznego usposobienia francuzkich klerykalnych przeciwko rządowi włoskiemu, i zamierzonego przeżeń ściślejszego zbliżenia się z Prusami. W tym ostatnim kraju przyjęto książkę jenerała Lamarmora, zawierającą w sobie rzeczywiście kilka szorstkich wybryków przeciwko polityce pruskiej 1863—1866 roku, bardzo nieprzychylnie i niektóre gazety pruskie, szczególnie odznaczające się kierunkiem narodowym, odpowiedziały jenerałowi Lamarmora w wyrażeniach bez porównania bardziej szorstkich od tych, jakich on sobie pozwolił.

„Z innych wiadomości podawanych przez ostatnie gazety pruskie, najciekawsze są te, które uzupełniają nowemi szczegółami poprzednio już zamieszczone doniesienia o walce Rządu przeciwko ultramontanizmowi. Jeżeli ostatni nie przestaje upierać się, to i pierwszy nie zamierza ustąpić, i według wszelkiego prawdopodobieństwa do niego, a nie do jego przeciwników będzie należało zwycięztwo. Przez pewien czas w Niemczech bardzo była rozpowszechniona pogłoska że książę Fryderyk Karol zostanie mianowany admirałem floty niemieckiej. Tymczasem podczas uroczystości 2 września oczekiwana nominacja nie nastąpiła i chyba nie nastąpi nigdy, ponieważ wojskowe talenta i zasługi księcia Fryderyka-Karola zjednały mu już w armji wielką popularność, a w całym świecie sławę—biegłego wodza.

„Z powodu floty niemieckiej, gazety niemieckie powracają znów do sprawy kapitana Wernera, o której w swoim czasie tyle mówiono. Liczne z pomiędzy nich usprawiedliwiają tego marynarza i uznają działania jego przy wybrzeżach hiszpańskich (gdzie, jak wiadomo, wziął do niewoli okręt hiszpański powstańczy „Vigilante") za zupełnie zgodne z prawem morskiem, powołując się w tym wypadku na najznakomitszych morskich prawników. Według tłomaczeń tych ostatnich działania wojenne dopuszczalne są w wypadku kiedy potrzeba udzielić czynną pomoc i opiekę swoim rodakom, a p. Werner właśnie w takiem był położeniu. Zresztą, obecnie w Hiszpanji nie sami tylko niemcy i inni cudzoziemcy, lecz nawet hiszpanie najbardziej potrzebują pomocy i opieki przeciwko swym rodakom, a obaliwszy prawą władzę myślą znaleść jedną i drugą w władzy fantazyjnej i prawdopodobnie efemerycznej. Dawniejsze przepowiednie, że w rzeczypospolitej Hiszpańskiej zostanie ustanowiona dyktatura, w części już się urzeczywistniły. P. Castelar został wybrany na Prezydenta władzy wykonawczej i zaopatrzony w pełnomocnictwa mało zgodne w ogóle z republikańskiemi zasadami i podstawami, a które tylko dowodzą nie zastosowalność ostatnich do hiszpanów. P. Castelar na pierwszy raz zrobił najdokładniejsze i najwierniejsze przedstawienie klęsk swojej ojczyzny, czego, rozumie się nikt mu nie zaprzeczył, a potem uczynił najsumienniejsze przyrzeczenia użycia wszelkich środków dla ich wykorzenienia. Ale czy te środki, nie mówiąc już o umiejętności ich użycia, znajdą się u Rządu? Wprawdzie uznał on konieczność żądanej przez przez p. Castelara ogromnej liczby wojska i ogromnej ilości pieniędzy—ale gdzie wziąć i jedną i drugą?

„Niedawne doświadczenie powołania do służby rezerw, przyczem nie stawiła się z powołanych i dziesiąta część, jasno okazało, z jakiemi trudnościami połączone jest w Hiszpanji kompletowanie wojsk. P. Castelar, żeby zapobiedz uchylaniu się od służby, postanowił ściągać od uchylających się znaczną karę pieniężną. Ale i tę groźbę łatwiej wymówić w słowach, niż spełnić w czynie. Daleko większego wpływu na armję można spodziewać się po zmianie osobistego składu dowodzących w niej oficerów i jenerałów. Z nich jenerał Hidalgo, którego postępowanie w sprawie artylerzystów było przyczyną usunięcia się Króla Amadeusza i który ostatnio był gubernatorem Madrytu, wziął dymisję. Z liczby zaś dymisjonowanych przyjechał do Madrytu marszałek Serrano, książę de la Torre, najpopularniejszy jenerał w armji hiszpańskiej, którego mianowania naczelnym jej wodzem, pragnie ona gorąco i obecnie. Ale sama ta nominacja, jeżeli dojdzie kiedykolwiek bądź do skutku, nie jest bez niebezpieczeństwa dla obecnego Rządu (który zapewnie dla tego z nią zwłóczy) i w każdym razie może doprowadzić do następstw, które teraz trudno jeszcze przewidzieć. Ująwszy w swe ręce najwyższą władzę wojskową, książę de la Torre, korzystając z popularności swego nazwiska, napewno rozszerzy ją do stopnia dyktatury wojskowej i stawszy się w taki sposób całkowitym panem politycznego położenia, nada Hiszpanji organizację, może znów nietrwałą i mało zgodną z widokami i życzeniami większości. Ale jakiekolwiek byłyby rezultata dokonywających się teraz kombinacij w przyszłości—uosobiany obecnie do pewnego stopnia przez kandydaturę p. Castelar powrót od anarchji do porządku, przyniósł już w teraźniejszości pewne, chociaż może i nietrwałe owoce.

„Wojska rządowe otrzymały, jak donosi telegraf, świetne zwycięztwo nad karlistami, liczne hufce których zostały przez nie zmuszone do ucieczki. Również powstanie separatystyczne powoli ucicha na południu. Zresztą ostatnie rezultata Rząd madrycki zawdzięcza nie tyle własnym swym usiłowaniom ile pośredniemu wmięszaniu się Anglji, która pod pozorem opiekowania się swemi poddanymi, rzeczywiście zagrożonymi w wielu miejscach ze strony powstańców i nie krępując się w tym wypadku przepisami międzynarodowemi, którym podleganie Prusy uznały za obowiązek, zabrała kilka okrętów powstańczych. Z powodu tego zabrania, opinja publiczna w Anglji bardzo się podzieliła. Niektórzy mężowie stanu i publicyści uznają takowe za prawne i zgodne z prawem międnynarodowem, inni zaś—przeciwnie."

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Paryż, 22 września.* *Ajencja Havas*, podaje wiadomość, iż w rozmowie, jaką jeden z deputowanych środka prawego miał niedawno z hr. Chambord, ten ostatni oświadczył, iż przypisywanie mu zamiaru rozpoczęcia wojny przeciwko Włochom po wstąpieniu na tron, jest niedorzecznem. Wie on bardzo dobrze, iż Francja nie jest w stanie prowadzenia wojny. Francja potrzebuje pokoju dla uorganizowania się.

* *Berlin, 22 września.* Król włoski przybył niedługo po $3^{1}/_{2}$ po południu na dworzec kolei żelaznej gorlickiej, którego sala przyjęć przyozdobiona była kwiatami i chorągwiami. Nad pokojem króla włoskiego wywieszony był sztandar niemiecki; po prawej stronie wywieszone były flagi włoska i domu sabaudzkiego, po lewej zaś sztandary pruskie, a u spodu herby i armatury. Na ganku ustawioną była w paradzie kompanja honorowa pułku strzelców gwardyjskich z muzyką i sztandarem. Dla powitania króla Wiktora Emanuela na dworcu kolei żelaznej zebrali się cesarz z księciem następcą tronu, książęta Karol i Fryderyk-Karol, feldmarszałkowie Wrangel i Moltke, książę wirtembergski, jenerał Manteuffel i inni jenerałowie. Za przybyciem pociągu na dworzec, orkiestra wojskowa zaintonowała narodowy hymn włoski. Kompanja honorowa salutowała. Król opuścił wagon i poszedł spiesznie na spotkanie idącego mu na przeciwko cesarza Wilhelma. Monarchowie powitali się bardzo serdecznie. Król Wiktor Emanuel powitał następnie księcia następcę tronu i innych książąt, poczem udał się wraz z cesarzem wzdłuż frontu kompanji honorowej do pokojów królewskich. Niezwłocznie potem wyruszono do zamku królewskiego. W pierwszym powozie czterokonnym zajął miejsce król Wiktor Emanuel po prawej stronie cesarza, z którym rozmawiał żywo. Ulice, któremi przejeżdżał cesarz wraz z wysokim gościem swym, przyozdobione były flagami i zapełnione tłumami mieszkańców, powiewających chustkami. Podczas całego przejazdu monarchowie witani byli pełnemi zapału okrzykami.

* *Berlin, 23 września.* Na obiad, który dany był o godzinie 6-ej po południu w sali orłów zamku królewskiego na cześć króla Wiktora Emanuela, zaproszeni zostali obecni tu członkowie rodziny królewskiej, orszak i służba honorowa króla włoskiego, poseł włoski przy dworze tutejszym, hr. Launay, poseł niemiecki przy dworze włoskim, bar. Keudell, jenerał-feldmarszałkowie hr. Wrangel, hr. Moltke i Manteuffel. Podczas obiadu grała orkiestra pułku strzelców gwardji. Wieczorem monarchowie, książęta i inni goście włoscy obecnymi byli na przedstawieniu w teatrze opery. Dziś o godzinie $5^{1}/_{2}$ po południu dany będzie w białej sali zamku królewskiego obiad galowy na 250 osób.

* *Wiesbaden, 22 września.* Zebrani tu niemieccy naturaliści i lekarze obrali Wrocław jako miejsce przyszłorocznego zebrania.

* *Bazyleja, 22 września.* *Baseler Nachrichten* podają wiadomość, iż rząd francuzki, z powodu zniewag, jakich dopuszczono się względem powracających z Allinges pielgrzymów francuzkich, wystosował notę do rady związkowej, która przekazała ją wydziałowi sprawiedliwości.

* *Madryt, 22 września.* Z Alicante donoszą tu, iż dowódzca fregaty powstańczej „Numancia" udzielił miastu trzydniowy termin dla poddania się i uznania kantonu Kartaginy. Gubernator odmówił poddania miasta.

* *Perpignan, 23 września.* Z Barcelony donoszą pod 21 b. m., iż karliści koncentrują się w okolicach Berga, prawdopodobnie w zamiarze wykonania ataku przed przybyciem oczekiwanego z Manresa transportu, lub też napadnięcia eskorty.

* *Londyn, 23 września.* Z dzisiejszych dzienników porannych, *Daily News* zamieszcza długi artykuł o odwiedzinach króla włoskiego w Berlinie. W artykule tym uwydatnionem jest porozumienie pomiędzy Prusami i Włochami, które położy koniec wszelkim projektom krzyżaków 19 wieku i z tego powodu oddziała zbawiennie nietylko na oba te mocarstwa, lecz zarówno i na całą Europę.

* **W roku 1872 zmarło w Wiedniu** samym 24,907 osób, w 1871 zaś 22,600, zatem więcej o 2,307. Trzeba jednak zwrócić uwagę, że w roku 1872 liczba zmarłych osób w Wiedniu, które do ludności jego nie należały, była znacznie większą, niż w r. 1871 (stosunek 2,626 do 2,056); nadto w czasie panowania ospy, do szpitali przyjmowani byli chorzy, których zwykłe mieszkanie było po za obrębem miasta. Po odciągnieniu osób (należących do ludności niestałej), wynik okaże się taki: w roku 1871 — 20,544 przypadków śmierci, w 1872 zaś 22,281, zatem tylko o 1,737 więcej pomiędzy ludnością stałą wiedeńską. W skutek ospy zmarło w ogóle 3,334, z tej liczby przypada na Wiedeń 2,960. Zatem w r. 1872 na 1,000; mieszkańców umarło 34,6. Z 24,907 zmarłych było 13,201 mężczyzn i 11,706 kobiet. Co do wieku—niemowląt zmarło 7,234 (1871—6,582), od 2 do 20 roku życia, w okresie rozwoju 6,210 (1871—8,075), starców po nad 60 rok 3,030 (1871—3,007), 32 zmarłych wieku oznaczyć nie można było. Śmiercią nagłą w ogóle 499 osób, z tych 141 samobójstw, 321 w skutek wypadków, 37 zaś w skutek zabójstw i zranień.

* *Jutro, z powodu święta uroczystego, Dziennik nie wyjdzie.*

p. o. Redaktora **Henryk Bartsch.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Dyrekcja dróg żelaznych
Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej.

Z powodu ukończenia sezonu kąpielowego, sprzedaż biletów spacerowych do Ciechocinka, z powrotem bezpłatnym, od włącznie 15 (27) b. m. zostaje zniesioną, kursujące zaś pociągi mianowicie wychodzące ze stacji Aleksandrów o godzinie 7 minut 55, tudzież z Ciechocinka o godz. 8 minut 40 z rana, od tejże daty, na powołanej przestrzeni kursować nie będą. 5,590.

Warszawa dnia 10 (22) września 1873 r.

Warszawa dnia 13 (25) września.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, we czwartek, opera w 3 aktach, **Cyrulik Sewilski**. — Początek o godzinie 7 i pół. —*Jutro*, w piątek, komedja **Safanduły**. — *Wczoraj*, było osób 974.

TEATR ROZMAITOŚCI.—*Dziś*, we czwartek, komedja w 1 akcie, **Ciężka próba**, — krotochwila w 1 akcie, **Marcowy kawaler**, — krotochwila w 1 akcie, ze śpiewkami, **O chlebie i wodzie**.—Początek o godzinie 7 i pół.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie*, od godziny 11-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego).—Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

* W dniu 12 (24) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 63, wyzdrowiało 58, umarło 10, pozostało 1548 (mężczyzn 737, kobiet 811), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 112, kobiet 130.

Przyjechali: — Tajny radca *Kolesow*, z St. Petersburga;—jenerał-majorowie: książę *Meszczerski*, z Janowa, i *Czikolenko*, z Brześcia; — rzeczywisty radca stanu *Freigang*, z Odessy.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ
dnia 13 (25) Września 1873 roku.

Weksle.		Żądano Rs.	Żądano k.	Płacono R.	Płacono k.
Berlin . . . 100 Tal. . . .	2 m.	110	25	109	95
" . . . . " "	8 d.	110	25	109	95
Gdańsk . . . " " . . .	2 m.	—	—	—	—
Hamburg . . . 300 B. Mk. . .	2 m.	-			—
Londyn . . . 1 Ft. Szter. . . .	3 m.	7	39	7	37
"	kr. ter.	7	40	7	38
Paryż . . . . 300 Frank. . . .	10 d.	88	—	87	—
"	"	—	—	—	—
Wiedeń . . . 150 Zł. W. A. .	2 m.	97	$12^{1}/_{2}$	96	$67^{1}/_{2}$
" . . . . à vista		97	50	97	5
Petersburg . . 100 Rsr. . . .	3 m.	98	50	98	25
" . . . . " "	3 d.	—	—	100	—
Moskwa . . . . " "	1 m.	—	—	—	—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.					
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rsr. 125		—	—	141	25
Obligacje Głów. Tow. Ros. dróg żelaznych po franków 2,000 za rs. 100		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Wied. za sztukę		95	25	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 500 fr.		—	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 100 talarów za sztukę		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Bydg. za rs. 100		73	—	72	—
Akcje " " po 500 rs.		—	—	76	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Teresp. za rs. 100		113	50	113	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej .		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej fabr. Łodzkiej rs. 100		103	75	103	—
Akcje banku handl. w Warszawie po 250 rs.		—	—	—	—
Akcje banku handlowego w Łodzi po 100 rs.		—	—	—	—
Akcje banku dyskontowego w Warszawie za sztukę rs. 250		—	—	—	—
Akcje Warsz. Towarz. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą rsr. 125		125	—	123	—
Akcje Towarz. Łazienek i Łaźni rs. 500 . .		—	—	—	—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów).					
Obligi Skarbu za rs. 100		—	—	—	—
Obligacje cząstkowe z 1835 złp. 500 za sztukę		—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. lit. A. po złp. 300 sztukę.		—	—	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę bez kuponu . .		—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji pierwszej za rs. 100		95	75	95	45
Listy Zastawne III-go Okresu Serji drugiej za rs. 100 [1])		94	—	93	70
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 [2]) . . .		93	85	93	55
5% Listy Zastawne miasta Warszawy [3]) . .		89	65	89	35
" " " II Serja . .		88	65	88	35
5% Listy Zastawne miasta Łodzi [4]) . . .		—	—	—	—
Listy likwidacyjne za rs. 100 [5])		79	35	79	5
Dowody Komisji Centr. Likw. za rs. 100 . .		—	—	—	—
5 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1854 za rs. 100		—	—	—	—
6 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1855 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100 .		96	50	95	50
Metaliki Lutowe za rs. 100		—	—	—	—
" Sierpniowe za rs. 100		—	—	—	—
Rosyjska pożyczka prem. z 1864 rs. 100 . .		157	50	—	—
" " " ditto ostęplowana		—	—	—	—
" " " 1866 rs. 100		155	—	—	—
" " " ditto ostęplowana		—	—	—	—
5% Listy Zastawne Rosyjskie		105	40	104	90

[1]) Wartość kuponu bieżącego od Listów Zastawnych rs. 1 k. $^{1}/_{2}$.
[2]) Wartość kuponu od Listów Zastawnych nowych rs. 1 k. $29^{1}/_{6}$.
[3]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs. 2 k. $41^{2}/_{3}$.
[4]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Łodzi rs. 1 k. $98^{11}/_{18}$.
[5]) Wartość kuponu od Listów Likwidacyjnych rs. 1 k. $26^{2}/_{3}$.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE. — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE
ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ

N. D. 5505. *Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.*

Zawiadamia właścicieli poniżej wymienionych dóbr, które zalegają ratę poborową 1-ą 1873 r. od pożyczek nowych, udzielonych na mocy przepisów o Towarzystwie Kredytowem Ziemskiem Najwyżej zatwierdzonych w dniu 12 (24) Lipca 1869 r., że w zastosowaniu się do art. 52 powołanych przepisów, Dyrekcja Główna wydała decyzję, polecającą dobra poniżej wymienione, wystawić na sprzedaż 1-ą, a mianowicie:

1-o) z Obrębu Dyrekcji Szczegółowej Warszawskiej.

Baranowizna.	Łęgonice.
Białogórne.	Łubnica.
Bieliny.	Małopole.
Bieniewo.	Miedzechów.
Branków.	Orłów.
Brożyce.	Osieczek.
Brzozowica.	Panoszew.
Brzostowiec.	Piasecznice.
Byczyna.	Pieczyska.
Buków A. B. C.	Podkonice Wielkie.
Budzynek.	Podskarbice.
Chynowska Wola.	Pomarzany Wielkie.
Ghoszcze.	Potrzasków.
Cybulice Boczki.	Raducz A. B.
Czaplin.	Redecz Krukowy.
Czernik.	Roszczep.
Czerwonka.	Rzędków.
Czaple.	Sadówka A. B.
Dąbie.	Sierakowy.
Dębe małe.	Sierzchów.
Domaniewek.	Skłoty A. B. i Niegło-
Drop.	szew.
Drozdy.	Skotniki.
Duczki.	Szczawin W-ki.
Gawłów.	Sladków górny.
Gnojno.	Sławęcin.
Gośniewice A.	Stanisławice.
Garbów A. B.	Starzyny.
Grabice.	Stok i Dąbek.
Grzegorzowice.	Stradzew.
Grzymkowice.	Szewce.
Górki i Budziska.	Stryków Mały.
Jaraszki.	Sleszyn Mały.
Jasionna.	Sułkowice.
Jaworek.	Swinikierz.
Jeżowa Wola.	Szczepanek.
Jędrzejniki.	Trzebuchowo.
Idzikowice.	Turowa Wola.
Kamień.	Ustanów.
Konary.	Wężyczyn.
Kozerki.	Więcławice.
Kraszew Wielki.	Wola Gołkowska.
Kraszew.	Wola Magierowa.
Krężelewice.	Wola Kałkowa.
Lichanice.	Wólka Załęska i Konie.
Lichenek.	Xiężowola.
Liszno.	Zbrosza W-ka.
Linin.	Zelgoszcz B.
Łagiewniki.	

2-o) z Obrębu Dyrekcji Szczegółowej w Kaliszu.

Bąki.	Podole górne i dolne.
Biała Słupecka.	Pudłów.
Blizanów.	Pudłówek.
Borowa.	Rajsków.
Broniszew.	Rekle A. B. C.
Brudzice.	Rębielice.
Bryszki.	Russocice.
Bukowiec.	Rzadkwice.
Charłupia Mała.	Rychłocice.
Charłupia W-ka.	Rychłowice.
Dąbie.	Siemiechów.
Galewice A.	Siermicze Wkie.
Giżyce.	Słomów górny.
Gronów.	Sobiepany.
Jastrzębniki.	Strzelce Wkie.
Józefów.	Sudzin.
Kletnia.	Szynkielów.
Kobiele Wielkie.	Teklin i Platow.
Kobyłczyce.	Tokary.
Korzeniew.	Tykadłów.
Krosno.	Ulesie.
Lubojenka.	Wdowin A.
Łobudzice Piotr..	Wierzchy.
Mokrsko.	Wojcice.
Mokrzesz	Wola Bachorska
Niechmirów	Wola Droszewska
Niemojów	Wola Grzymalina
Ostrów Kaliski	Wrębczyn
Parzklin	Zawady Wartskie
Piekary	Złoczew
Piętno	Żuchowice
Piwonice	Żytniów C.

3-o) z Obrębu Dyrekcji Szczegółowej w Radomiu.

Bartodzieje	Lipsko
Bogoryja Skotniki	Łukawica Pęcław.
Borów	Micigózd
Brzesce nad Pilicą	Międzybórz
Chlewiska	Miłków
Czermno	Mleczków
Dębiny	Mokrzec
Dębno	Mrowina
Drzewice	Niedarosów dolny
Dziewiątle	Niedrzwice
Garbów	Ossala
Gaworzyna	Oziębłów
Gniazdków	Pawłów
Golędzin	Piastów
Hulacki Gostyń	Podczasza Wola
Janowiec M.	Pogroszyn
Jastrzębska Wola	Potok Opoczyński
Jedlanka Radomska	Przykorowcie
Jurkowice	Ryków A.
Klikawa	Skoszyn
Klwatka Szlach.	Skwierczowa
Konary Staszow.	Soczówka
Kornacice	Stobiec
Koryciska	Strzyżów
Korytków	Studzianki
Kostrzyn	Sucha
Kowala Stępocina	Sulgostów
Kowalkowice	Trzykory
Krępa A.	Usarzów
Krępa B.	Wieniawa
Kroczów mniejszy	Wir
Kroczów większy	Wola Goryńska
Kruszyny	Wojcin
Krzcięcin	Żabia Wola
Kuniczki	Zagórzyce
Lipa Krępa	Zajączków
Lipa Miklas	Ziomaki
Lipiny	

4-o) z Obrębu Dyrekcji Szczegółowej w Kielcach

Bilczów	Krzcięcice
Bolmin	Kolosy
Buszkow	Koczanów
Boczkowice	Koziorów
Bossowice	Kępie
Balicki Klucz	Klimontów
Chruścice	Laski
Dębska Wola	Ludwinów
Donatkowice	Łagiewniki
Dziewięczyce	Masłomiedz
Dobrawoda	Maciejowice
Dobiesławice	Majkowice
Elżbiecin	Mijaczów
Gadawa	Msurów
Grzegorzowice	Nagorzanki
Grudzyny	Nagorzany
Januszkowice	Niecieslawice
Jarosławice	Nieznanowice
Kalina W-ka	OpatkowicePojałowskie
Karsznice	Opatkowice Murowane
Kromołów	Ostrów Kiel.
Kostki Wiel. i Małe.	Ostrowce
Ostrów Skalb.	Swiniary
Oleśnica	Szarkówka
Pieczonogi	Szczecno
Piestrzec	Szczypiec
Pocilów	Sułkowice
Podłazie	Strzałków
Piekary	Szyszczyce
Raszków	Tomaszów
Rzędowice	Uników
Rudno dolne	Węchadłów
Rachwałowice	Wólka Siesławska
Rogów i Kozłów	Włosnowice
Rogienice	Wronerzyce
Sędziejowice	Zbludowice
Siedlce	Zbrodzice
Skorocice	Zborów
Skarzyce i Morsko	Zawada
Sulisławice	Żelisławice

5-o) z Obrębu Dyrekcji Szczegółowej w Lublinie.

Annopol i Rachów	Nałęczów i Czesław
Annopol Kol.	Niedźwiada
Babin A. C. F.	Niemce
Bełżyce	Niewirków
Berejów	Niezabitów od Kowali
Bobrowe a, b, f, g.	Nowosiołki
Bukowa Mała	Olbięcin
Bystrzejowice	Ostrówek Sufczyn
Bzowiec A.	Perespa
Brzozowiec B.	Piaski Wielkie
Chodywańce A B.	Pławanice
Czermno	Podhorce
Czerniejów	Potok Wielki D.
Dąbie	Potok stany małe B.
Dąbrówka	Puhaczów
Dorohucz	Radzięcin
Dub	Skoków
Gardziewice	Skomorohy Wielkie B.
Gozdawa	Skromowska Wola
Grudek A. B.	Skrzynice A. B.
Grudek nadbrzeżny	Srednia wieś
Hniszów	Stryjna
Honiatyczki	Strzyżowice
Hołwino	Swidniki
Jaroszewice A. B.	Swięcica
Józefów nad Wisłą	Szczuczki
Kaliszany	Tarnów
Kawęczyn	Teodorówka.
Konstantynówka	Trawniki.
Kryszyn	Udrycze.
Kurów	Wierzbica
Liśnik Mały	Wierzchowina.
Lute	Wola Bychawska.
Łaziska	Wola Radzięcka.
Łowcza	Wola Studziańska.
Malice	Wólka Żółkiewska.
Malinówka	Wygoda.
Markuszów	Żukow i Stanisławki.
Michów	

6) z Obrębu Dyrekcji Szczegółowej w Siedlcach.

Bachorze	Połoski Rzęśnickiego.
Baczki Boby	Proszow.
Bokinka	Grzewłoka A.
Borychów A.	Pawłowice A. B.
Budel	Piechy.
Brwinów.	Rogale
Chotynia.	Ruda Radzyńska.
Dominin A.	Ruda Łukowska.
Dubów.	Radomyśl Stary A
Dzierzby.	Sapiechów
Dąbrowica W-a A. B.	Sobienie Mur.
Gozd i Kij.	Sobolew.
Kołowno v. Antopol.	Stępków.
Janopol v. Wilchel-	Salusin.
mów.	Siemień
Jabłouna Ruska.	Smolanka
Jabłonna Lacka.	Sętki Majnoty
Jeleniec.	Sosnowice
Kończytrudy.	Sniadków dol. i gór.
Kościeniewice A.	Skrzyszów A. B.
Krzywda.	Terebella i Cicibor.
Kowiesy.	Toporów.
Kossów lacki.	Telaki.
Kamieniec.	Tuchowicz.
Kobylany nad Bużne.	Tulniki.
Lebiedziów D. i E.	Turna Włod.
Ławki i Gołaszyn.	Tocie.
Łuski.	Uścieniec.
Małaszewice C.	Wielicznа.
Miastków Kościel.	Wesółka A. B.
Mielnik.	Wola Wereszyńska.
Mszanna.	Wołowska Wola.
Niedźwiedzikierz.	Wola Zadybska.
Nowaki.	Wyczołki.
Okrzeja.	Zaciszе.
Olszyc i Trzcieniec.	Zalesie Żelechowskie.
Opole Włodawskie.	Zając.
Ozorów.	Żulinki v. Żulin.
Piszczac.	

7-o) z Obrębu Dyrekcji Szczegółowej w Płocku.

Biskupino.	Nowawieś Chalinki.
Bachorzewo.	Niestumie A. B. C.
Balino.	Nadratowo B.
Brzesce F.	Osmiałowo.
Begno Płockie.	Ostrowite B. C. D.
Borki.	Podlesie grondy.
Bońki.	Pruszkowo.
Błędowo.	Pieściorogi Olszyny.
Brodowo Wity A. B.	Piaseczno.
Cetki.	Pokrzywnica.
Chociszewo.	Pęczki.
Czermin.	Przywitowo.
Cybulino.	Półwierzbik.
Duczymin Kościel.	Rapały górki.
Dolanowko.	Rokicice A. O. S. C-
Łobaczewo A. C. D.	D. E.
Grzybowo Lekowskie.	Rzeszotary Starawieś.
Glinowieck.	Rząśnik.
Gulbiny.	Swierczyn.
Głużek.	Szczytno par Kryck.
Gradzanowo Zbęzkie.	Strubiny.
Glewo A. B.	Sarnowo grady.
Gościszka.	Szlazy Jaciążek.
Krajkowo.	Szlazy Żalne.
Kadłubowo.	Strzałkowo.
Kęczewo.	Sierakowo Zawadki.
Kondrajec Pański.	Sudragi.
Koziebrody Sierpc.	Sarnowo grady A.
Koziróg Leśny.	Schabajewo.
Kowale. B. C. D. K.	Starczewizna.
J. O.	Sarnowo.
Kolonja Biele.	Unikowo i Unikówko.
Konotopie.	Wyszyny Dąbrówka.
Kretki Wielkie	Zagajewo.
Luboradz Mały.	Zambrzyce i Wólka
Lincze stawiska.	Brzezin.
Lipowiec Kościelny.	Zagroba Kościelna.
Łubianka.	Żeromino Wielkie.
Michalinek.	Żochowo.
Mierzynek.	Żochy Wielkie.
Mdzewko.	Zochowo A. D.E. B. F.
Mlyniec.	Złotowo Koziczki.

8-o) z Obrębu Dyrekcji Szczegółowej w Suwałkach.

Awiżańce.	D. E.
Bęczkowo.	Kurowo.
Brzozowo Solniki.	Kudrany.
Czerwonka.	Lipsk Murowany.
Garbaś.	Łumbie.
Giejsztory.	Mercze
Ginczany.	Miłaszewszczyzna.
Glinki.	Motule.
Grądy A. B.	Norwidy.
Grajewo.	Obrytki Roztruszewo.
Hańcza Stara.	Okocie.
Hołny Mejera.	Ostasza.
Hołny Wolmera.	Patwiecie Bocian.
Janosław.	Pilokalnie Ułana.
Jenorajście.	Rożele.
Justyjanów.	Rutkiszki.
Kamionka puszczał. A.	Rydzewo Czarnylas.
Kapłanowice	Sagowo.
Karolin.	Simno.
Koziki Wąd o łowo.	Soboliszki.
Krasnohruda.	Sałacie.
Kretkompie A. B. C.	Sopoćkinie.
Skordupiany.	Wilamowo.
Swiack Jassudów.	Wilkija v. Wiktoryn.
Swiack Szymkowce.	Winkszupie.
Szławanty.	Witkowszczyzna.
Trempiny.	Wysokie Mazowieckie.
Ustronie.	Zawady.
Wasilewicze.	Zimna Krynica.

Termin sprzedaży powyższych dóbr i warunki takowej, zamieszczone będą w ogłoszeniach, wydać się mających w sposobie, przepisanym Postanowieniem b. Rady Administracyjnej z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.

Wzywa się przeto właścicieli wyżej wymienionych dóbr o spieszne uiszczenie zaległości Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu przynależnych.

Warszawa d. 5 (17) Września 1873 r.
p. o. Prezesa General - Lejtenant Gieczewicz.
p. o. Pisarza . . . . . .

N. D. 5585. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Siedlcach.*

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego, że na dobra dobra niżej wymienione zażądaną została pożyczka Towarzystwa, Kredytowego obciążyć mająca pierwszą hypotekę onych do wysokości sum poniżej zamieszczonych a mianowicie:

1. Dobra Sokół w powiecie Garwolińskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 8,150.

Zarzuty jakieby przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych, przez Stowarzyszonych czynione być mogły, roztrzygane będą, jeżeli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej wciągu tygodni 5-ciu lub do Dyrecji Szczegółowej w ciągu tygodni 4-ch, od daty niniejszego ogłoszenia.

Siedlce d. 8 (20) Września 1873 r.
Prezes J Kuszell.
Pisarz Tchorzewski.

OTWARCIE SPADKOWE,
ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 5593. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Ogłasza iż z podu nastąpionej śmierc Aleksandra Epstein właściciela $^{2}/_{60}$ części nieruchomości Warszawskiej Nr. 2 997 i wierzyciela sumy rs. 30,000 z kapitału rs. 36000 na dobrach Ossowice z okręgu Błońskiego w dziale IV pod Nr. 5 wykazu intabulowanego pochodzącej, otwartem zostało postępowanie spadkowe, do zamknięcia którego przedemną w Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie termin na dzień 19 (31) Marca 1874 r. wyznaczam.

Warszawa d. 11 (23) Marca 1873 r.
Dziedzicki Adam.

N. D. 5594. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kaliszu.*

Po zmarłej Emilji z Swiniarskich Walknowskiej wierzycielce kapitałów w dziale IV pod N-rami 4, 11, 16, 17, 19, 21, 22, 23, 24, 27, 28, 33 i 34 na dobrach Slesin i Piotrkowice z okręgu Konińskiego zabezpieczonych a stanowiących ogólną sumę rs. 27,375 kop. 50, toczy się postępowanie spadkowe do regulacji którego termin prekluzyjny na dzień 8 (20) Marca 1874 r. w Kancelarji podpisanego Rejenta został wyznaczony.

Kalisz d. 8 (20) Września 1873 r.
A. Paszkowski.

N. D. 4300. Po Franciszku Łuczyckim w dniu 10 Lipca 1800 zmarłym, pozostał spadek składający się z sumy na dobrach Maszów ubezpieczonej, która następnie pożyczką Towarzystwa Kredytowego z dóbr tych spłacona, znajduje się obecnie w ogólnej ilości rs 358 kop $3^{1}/_{2}$ w depozycie Banku Polskiego.

Niżej podpisany Obrońca Prokuratorji w Lublinie, wzywa osoby do spadku po Franciszku Łuczyckim interesowane, aby w ciągu 6-ciu miesięcy od daty pierwszego ogłoszenia niniejsz ch obwieszczeń, zgłosili się z prawami swemi do Pisarza Trybunału w Lublinie deklaracją przyjęcia spadku złożyli i prawa spadkowe udowodnily, po upływie albowiem powyższego czasu ze strony Prokuratorji na podstawie art. 537, 713. 768, 811, K. C. P. oraz postanowienia Rady Administracyjnej z d. 10 Stycznia (11 Lutego) 1842 r. wniesione będzie żądanie o wprowadzenie Skarbu Królestwa w posiadanie rzeczonego spadku.

Lublin d. 8 (20) Stycznia 1873 r.
A. Garszyński, Obr. Pr.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 5506. *Bank Polski.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 15 (27) Października r. b. i następnych od godziny 11-ej z rana, odbywać się będzie w składach Bankowych przy ulicy Nowogrodzkiej licytacja, na sprzedaż w tychże, składach zastawionych, a w właściwym czasie niewykupionych różnych przedmiotów.

Sprzedaż odbywać się będzie za gotowe pieniądze, zaraz po przybiciu płacić się mające.

Warszawa d. 8 Września 1873 r.
Vice-Prezes Baumgarten.
1—3 Naczelnik Kancelarji J. Makulec.

N. D. 5415 *Magistrat Miasta Warszawy.*

Dnia 8 (20) Października r. b. od godziny 12 w południe odbywać się będzie w sali licytacyjnej Magistratu m. Warszawy licytayja na dostawę w ciągu roku 1874 dla Warszawskiego aresztu policyjnego żywności około 107000 dziennych porcji

Licytacja odbywać się będzie głośna.

Nie stawający do licytacji mogą składać lub nadsyłać naręce Prezydenta miasta w sali licytacyjnej Magistratu w dniu do licytacji oznaczonym do godziny 12 ej w południe deklaracje opieczętowane na papierze stemplowym ceny kop. 70 podług podającego się poniżej wzoru, w których wyraźnie literami bez skrobań poprawek i przekreśleń wypiszą cenę jednej porcji po jakiej obowiązują się dostarczać żywność.

Otworzenie złożonych deklaracji nastąpi zaraz po ogłoszeniu licytacji głośnej.

Przystępdjący do licytacji powinni przy prośbie na stemplu ceny k. 70 jak również składający deklarację dołączy kwit Kasy Głównej Ekonomicznej m. Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 1552 i na koszta ogłoszenia rs. 20 które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Warunki oraz taryffa żywności są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia . . składam niniejszą deklarację iż podejmuję się dostawy w ciągu roku 1874 dla Warszawskiego aresztu Policyjnego żywności około 107000 dziennych porcji po kop. N N za jedną porcję (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie Głównej Ekonomicznej vadium w ilości rs, 1552 i na koszta ogłoszenia rs. 20 przy niniejszym załaczam.

Stałe moje zamieszkanie w N N pisałem dnia N roku (podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 3 (15) Września 1873 r.

N. D. 5466. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.*

I. Do Agusta hr. Potockiego, wierzyciela Dz. III Nr. 11 i Dz. IV Nr. 33.

Zamieszkanie prawne obrane u Gustawa Wołowskiego Adwokata, z powodu śmierci którego czyni się niniejsze wezwanie.

II. Kazimierza Zakrzewskiego, wierzyciela Dz. IV Nr 41.

Zamieszkanie w hypotece niewskazane.

Na zasadzie art. 7 Postanowienia b. Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i Reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 27 Lutego (11 Marca) 1873 r. Nr. 4517, uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Miedniewice, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, do których według wykazu hypotecznego należą wsie i folwarki: Miedniewice, Nowa wieś, Antoniew Stary, Antoniew Nowy, tudzież folwarki: Kamionka i Hippolitów, z wszystkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami położone w okręgu Łowickim powiecie Błońskim gubernji Warszawskiej, jako zalegające w chwili zajęcia na sprzedaż w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych która to zaległość w terminie przedaży oprócz kosztów wyniesie rs. 4283 wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedaż odbywać się będzie w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej w dniu 8 (20) Lutego 1874 r. poczynając od godziny 10 z rana, w Kancelarji hypotecznej Truszkowskiego Hipolita Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej gubernji Warszawskiej w Warszawie, przy ulicy Miodowej pod Nr. 487, przed tymże Rejentem, lub innym któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie rsr. 10,000 w gotowiźnie. Dozwala się jednak przystępującym do licytacji, vadium oznaczone gotowizną, złożyć listami zastawnemi lub listami likwidacyjnemi z bieżącemi kuponami. lecz w takiej ilości, by rzeczywista wartość rzeczonych listów, obliczając tymczasowo według ostatniego kursu Giełdy Warszwskiej wyrównywała sumie vadialnej w gotowiznie naznaczonej.

Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 81,996.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej,

Uwaga. Nowo nabywca z postąpionego szacunku ma prawo potrącić pożyczkę Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, w ilości jaka w dniu sprzedaży po zaspokojeniu zaległości pozostanie do umorzenia to jest rsr. 39,271 kop. 54.

Ostrzeżenie. Wrazie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów, druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, (art. 25 Postanowienia b. Rad Administracyjnej z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.

Warszawa d. 28 Sierp. (9 Wrześ.) 1873 r.
Prezes, Ewaryst Mejer.
p. o. Pisarza, Dyrekcji Słowikowski.

N. D. 5467. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.*

Do 1) Niewylegitymowanych sukcesorów Kazimierza Kelner wierzyciela (zastrz. z wn. N. 83 vol. I i N. 1 vol. II K. 10).

2) Lucjana Stanisława dwóch imion Rogowskiego, małoletniego; wierzyciela Dz. IV Nr. 42.

3) Legatarjuszów Kazimierza Kelner, a mianowicie Aleksandry-Teonili-Wandy Buczyńskich i Kazimiery z Buczyńskich Ceglińskiej wierzycieli zast. z aktu N. 11 lit. A v II K. W. zamieszkanie w hypotece niewskazane.

Na zasadzie ar. 7 Postanowienia byłej Rady Administracyjnej z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku i Reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 27 Lutego (11 Marca) 1873 roku Nr. 4537 uwiadamia wszystkich interesowanych iż dobra ziemskie Rudzienko, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, do których według W. H. należą przyległości i Grębiszew, Zamienie i Podrudzie, z wszystkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami położone w Okręgu Siennickim powiecie Nowo-Mińskim gubernji Warszawskiej jako zalegające w chwili zajęcia na sprzedaż w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, która to zaległość w terminie przedaży oprócz kosztów wyniesie, rs. 2173 wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną Sprzedaż odbywać się będzie w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej w dniu 12 (24) Lutego 1874 roku, poczynając od godziny 10-ej z rana w Kancelarji hypotecznej Dziedzickiego Adama Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie, przy ulicy Miodowej pod Nr. 487, przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie rs. 6200 w gotowiznie. Dozwala się jednak przystępującym do licytacji, vadium oznaczone gotowizną, złożyć listam, zastawnemi lub listami likwidacyjnemi z bieżącemi kuponami, lecz w takiej ilości, by rzeczywista wartość rzeczonych listów, obliczając tymczasowo według ostatniego kursu Giełdy Warszawskiej wyrównywała sumie vadialnej w gotowiźnie naznaczonej.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 45490 Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w Biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Uwaga: Nowo nabywca z postąpionego szacunku ma prawo potrącić pożyczkę Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w ilości jaka w dniu przedaży po zaspokojeniu zaległości pozostanie do umorzenia to jest rs. 11830 kop.$33^{1}/_{2}$

Ostrzeżenie: W razie nie dojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów, druga i ostatnia sprzedaż od obniżonego szacunku odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi (art. 25 Postanowienia byłej Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.)

Warszawa d. 28 Sierpnia (9 Września) 1873 r.
Prezes, Ewaryst Mejer.
p. o. Pisarza Dyrekcji, Słowikowski.

N. D. 5468. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.*

Do Antoniego Sztembarth, jako przydanego opiekuna małoletniego Stanisława Kazimierza 2-ch imion Sztembarth, współwłaściciela dóbr Ostrołęka A B.

Zamieszkanie w hypotece niewskazane.

Na zasadzie art. 7 Postanowienia b. Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 27 Lutego (11 Marca) 1873 r. Nr 4522 uwiadamia wszystkich interesowanych iż dobra ziemskie Ostrołęka lit. A B po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałych, do których według W. H. należy folwark Wymysłów i osada wieczysto czynszowa składająca się z wiatraka i gruntu miary nowopolskiej m. 6 pr. 160, z wszystkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami położone w okręgu Rawskim powiecie Łowickim gubernji Warszawskiej, jako zalegające w chwili zajęcia na sprzedaż w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, która to zaległość po termin przedaży oprócz kosztów wyniesie rsr. 1367 wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną. Sprzedaż odbywać się będzie w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej w dniu 9 (21) Lutego 1874 roku, poczynając od godziny 10 z rana w Kncelarji hypotecznej Kretkowskiego Włodzimierza Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej gubernji Warszawskiej w Warszawie przy ulicy Miodowej pod Nr. 487 przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie rs. 4000 w gotowiźnie. Dozwala się jednak przystępującemu do licytacji vadium oznaczone gotowizną złożyć listami zastawnemi lub listami Likwidacyjnemi z bieżącemi kuponami lecz w takiej ilości by rzeczywista wartość rzeczonych listów, obliczając tymczasowo według ostatniego kursu Giełdy Warszawskiej wyrównywała sumie vadialnej w gotowiźnie naznaczonej.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 33193 kop. 60.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w biórze Dyrekcji Szczegółowej.

Uwaga: Nowo nabywca z postąpionego szacunku ma prawo potrącić pożyczkę Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, w ilości jaka w dniu sprzedaży po zaspokojeniu zaległości pozostanie do umorzenia to jest rs. 16009 kop. $24^{1}/_{2}$

Ostrzeżenie: W razie nie dojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów, druga i ostatnia sprzedaż od obniżonego szacunku odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi (Art. 25 postanowienia b. Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.)

Warszawa d. 28 Sierpnia (9 Września) 1873 r.
Prezes Ewaryst Mejer.
p. o. Pisarza Dyrekcji, Słowikowski.

N. D. 5469. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.*

Do I. Berka Wołkowyskiego, wierzyciela Dz. III Nr. 3.

II. Adama Antoszewskiego, wierzyciela Dz. IV Nr. 21.

Zamieszkanie w hypotece niewskazane.

Na zasadzie artykułu 7 Postanowienia b. Rady Administracyjnej z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r i reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 23 Lutego (11 Marca) 1872 roku Nr. 4539, uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Sieraków Wielki po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałych do których według wykazu Hypotecznego należy dezerta Kuczków, folwark Sieraków Wielki, Holendry Sierakowskie i osada młynarska z wszystkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami położone w Okręgu i Powiecie Gostyńskim gubernji Warszawskiej jako zalegające w chwili zajęcia na sprzedaż w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych która to zaległość po termin przedaży oprócz kosztów wyniesie rs. 2655 wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedaż odbywać się będzie w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej w dniu 12 (24) Lutego 1874 r. poczynając od godziny 10 z rana w Kancelarji hypotecznej Jana Jasińskiego Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej gubernji Warszawskiej w Warszawie, przy ulicy Miodowej pod Nr. 487 przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie rs. 6,300 w gotowiźnie. Dozwala się jednak przystępującym do licytacji, vadium oznaczone gotowizną, złożyć listami zastawnemi lub listami likwidacyjnemi z bieżącemi kuponami, lecz w takiej ilości, by rzeczywista wartość rzeczonych listów, obliczając tymczasowo według ostatniego kursu Giełdy Warszawskiej wyrównywała sumie vadialnej w gotowiźnie naznaczonej.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 42429 kop. 60.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Uwaga. Nowo nabywca z postąpionego szacunku ma prawo potrącić pożyczkę Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, w ilości jaka w dniu sprzedaży po zaspokojeniu zaległości pozostanie do umorzenia to jest rs. 17,949 kop. $13^{1}/_{2}$.

Otrzeżenie. W razie nie dojścia do skutku powyższej przedaży dla braku licytantów, druga i ostatnia przedaż od zniżonego szacunku odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, w myśl (art. 25 postanowienia b. Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku.)

Warszawa d. 28 Sierpnia (9 Września) 1873 r.
Prezes, Ewaryst Mejer,
p. o. Pisarza Dyrekcji, Słowikowski.

N. D. 5470. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.*

Do a) Jana Sender vel Sander, wierzyciela zastrz. z wn. Nr. 97 i 103 K. W.)

Zamieszkanie w hypotece niewskazane.

b) Ignacego Jasinkowi z wierzyciela Dz. IV i Nr. 26.

Zamieszkanie prawne u Józefa Jaworskiego Patrona w Warszawie pod Nr. 631a. a z powodu śmierci takowego, zamieszkania niewiadome.

Na zasadzie art. 7 postanowienia b. Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku, i reskryptu Dyrekcji Głównej z d. 5 (13) Marca 1873 Nr. 5541 uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Kozle po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wszystkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu i Powiecie Brzezińskim gubernji Piotrkowskiej, jako zalegające w chwili zajęcia na sprzedaż w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, która to zaległość po termin przedaży oprócz kosztów wyniesie rs. 405 kopiejek wystawione są na przedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedaż odbywać się będzie w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej w dniu 28 Lutego (12 Marca) 1874 roku, poczynając od godziny 10 z rana w kancelarji hypotecznej Kulikowskiego Franciszka Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej gubernji Warszawskiej w Warszawie przy ulicy Miodowej pod N-rem 487 przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie rsr. 2,600 w gotowiźnie. Dozwala się jednak przystępującym do licytacji vadium oznaczone gotowizną, złożyć Listami Zastawnymi lub Listami Likwidacyjnemi z bieżącemi kuponami, lecz w takiej ilości, by rzeczywista wartość rzeczonych Listów obliczając tymczasowo według ostatniego kursu Giełdy Warszawskiej wyrównywała sumie vadjalnej w gotowiźnie naznaczonej.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,028 kop. $12^{1}/_{2}$.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Uwaga. Nowonabywca z postąpionego szacunku ma prawo potrącić pożyczkę Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w ilości, jaka w dniu sprzedaży po zaspokojeniu zaległości pozostanie do umorzenia to jest rs. 1,121 kopiejek 70.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższych przedaży dla braku licytantów, druga i ostateczna przedaż od obniżonego szacunku, odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi. (Art. 25 Postanowienia byłej Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca 1860 r.)

Warszawa d. 28 Sierpnia (9 Września) 1873 r.
Prezes, Ewaryst Mejer.
p. o. Pisarza Dyrekcji, Słowikowski.

N. L. 5579. *Zarząd XI-go Okręgu Komunikacji.*

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa Komunikacji, podaje do wiadomości, że dnia 5 (17) Października 1873 r. o godzinie 12 z południa odbytą zostanie w ogólnem zebraniu Zarządu głośna licytacja, a dnia 9 (21) Października t. r. również o godzinie 12 z południa przetarg, na oddanie w dzierżawę utrzymania przeprawy przez rzekę Wisłę pod Nową-Aleksandrją w powiecie Nowo-Aleksandryjskim, gubernji Lubelskiej, w objeździe 2 rzeki Wisły XI Okręgu Komunikacji położonej, i poboru opłat taryfowych z tejże przeprawy, poczynając in plus od sumy rs. 500 rocznej dzierżawy, przez czas od dnia 1 (13) Października 1873 r. do dnia 1 (13) Stycznia 1877 r.

Licytanci przy podaniu napisanem na papierze stemplowym ceny właściwej, obowiązani są złożyć świadectwo legitymacyjne, oraz kaucję wyrównywającą połowie wyżej wskazanej sumy to jest rs. 250, i oprócz tego przy zawarciu kontraktu oddzielną kaucję równą $^{1}/_{3}$ części sumy, na jaką ocenione będą przy zdaniu dzierżawy statki przewozowe i rekwizyta, na koszta zaś ogłoszenia licytacji należy złożyć gotowizną rs. 35.

Kaucja może być złożoną w gotowiznie lub papierach publicznych procentowych po kursie oznaczonym przez Ministerstwo Finansów.

Mający zamiar przystąpić do licytacji, mogą codziennie z wyłączeniem dni galowych i świątecznych od godziny 9 z rana do 3 po południu przeglądać i kopiować warunki licytacyjne w biórze Zarządu XI Okręgu Komunikacji.

Warszawa d. 11 (23) Września 1873 r.
Naczelnik Okręgu A. Krejsler
Naczelnik Wydziału Stępiński.
1—3 Buchalter Brześciański.

N. D. 5578. *Komisarz Kasy Miejskiej I Cząstku*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności Skarbowych i miejskich ruchomości a mianowicie:

1. Łazienki letnie z koszami i omnibusem na rzece Wiśle obok mostu Aleksandryjskiego stojące, 2. Ręczników sztuk 100, 3. Lustro 1, 4. Szafa 1, w d 27 Września (9 Października) 1873 r. o godzinie 10 rano na rzece Wiśle obok mostu Aleksandryjskiego przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 11 (23) Września 1873 r.
Popiel.

N. D. 5592. Na żądanie uniwersalnego sukcesora i na mocy art. 952 K. P. S. sprzedane zostaną przez publiczną licytację w d. 17 (29) Września 1873 r. poczynając od godziny 10 z rana w domu pod Nr. 13, narożnie przy ulicy Nowy Swiat i alei Jerozolimskiej położonym ruchomości należące do spadku pozostałego po niegdy Rozalji z Zielińskich Samoiłow, inwentarzem sporządzonym przez podpisanego Rejenta wykazane jako to: dwa garnitury mebli machoniowych, jeden adamaszkiem jedwabnym białym, drugi materją wełnianą kryte, różne meble machoniowe, jesionowe, lustra, obrazy olejne, landszafty, żyrandol i kandelabry bronzowe, zegarek złoty, repertier grający, łańcuch złoty na szyję garderoba damska, pomiędzy którą salopa tumakowa z kołnierzem sobolowym, mufka tumakowa, bielizna, pościel, porcelana, fajans, szkło miedź, mosiądz, naczynia blaszane, statki i porządki kuchenne i t. p. przedmioty.

L. Wichrowski Rejent.

N. D. 5622. W dniu 17 (29) Września r. b. o godzinie 9 rano, na targu Krasińskim sprzęty jesionowe, olszowe, sosnowe, garderoba, naczynia kuchenne, chustka, w tymże dniu o godz. 12 w południe na targu Sewerynów meble jesionowe, obrazy litografowane, sprzęty kuchenne w d. 21 Września (3 Października) r. b. o godz. 10 rano na targu Krasińskich zwanym w Warszawie, meble jesionowe, lustro, sprzęty kuchenne, garderoba, warsztaty, oraz w d. 20 Września (2 Października) r. b. o godz. 1-ej z południa na targu Wołowy zwanym w Pradze pod Warszawą, meble machoniowe i jesionowe, lustra, pianino palisandrowe, zboże w ziarnie przez publiczną licytację sprzedanemi zostaną.

Walenty Listopad Komornik.

N. D. 5621. *Sędzia Komisarz Masy upadłości Joska Kaftala.*

Wzywa wierzycieli tejże masy, ażeby się stawili w dniu 18 (30) Września r. b. o godz 5 ej z południa w miejscu posiedzeń Trybunału Handlowego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 przed podpisanym Sędzią Komisarzem, a to celem podania potrójnej listy kandydatów Syndyków tymczasowych masy.

Warszawa d. 10 (22) Września 1873 r.
Poznański.

OGŁOSZENIA PRYWATNE

N. D. 5548. Potrzebny jest dobry

KUCHARZ

dla Klubu w Fortecy Brzesko Litewskiej, ktoremu może być oddany i bufet, serwisy, usługa i naczynia kuchenne miejscowe, a także i kwatera dla kucharza z familją. Adres na Konwiktorskiej ulicy w Sierakowskich koszarach w mieszkaniu podpułkownika Pruskiego pułku Szczerbińskiego.

N. D. 5354. Z powodu wyjazdu za granicę, są do sprzedania: nowy fortepjan (royal), z fabryki Hoffera. Wiadomość pod Nr. 26 (394) Krakowskie Przedmieście, zabudowania Uniwersytetu, u woźnego Jakóba Ważki.

N. D. 5570. **List Zastawny Nr. 9208** służący za dowód na udzieloną pożyczkę przez Bank Polski na wełnę w jej składach się znajdującą zaginął; upraszam przeto łaskawego znalazcę o złożenie takowego do Redakcji Dziennika Warszawskiego gdyż żadnego pożytku przynieść mu nie może.

Józef Dobrycz.

N. D. 5569. **Listy Zastawne Nr. 9183** włącznie do Nr. 9190 służące za dowód na udzieloną pożyczkę przez Bank Polski na wełnę w jej składach się znajdującą zaginęły; upraszam przeto łaskawego znalazcę o złożenie takowych do Redakcji Dziennika Warszawskiego, gdyż żadnego pożytku przynieść mu nie mogą.

Maurycy Luxenburg.